

Julij 2009

Št.

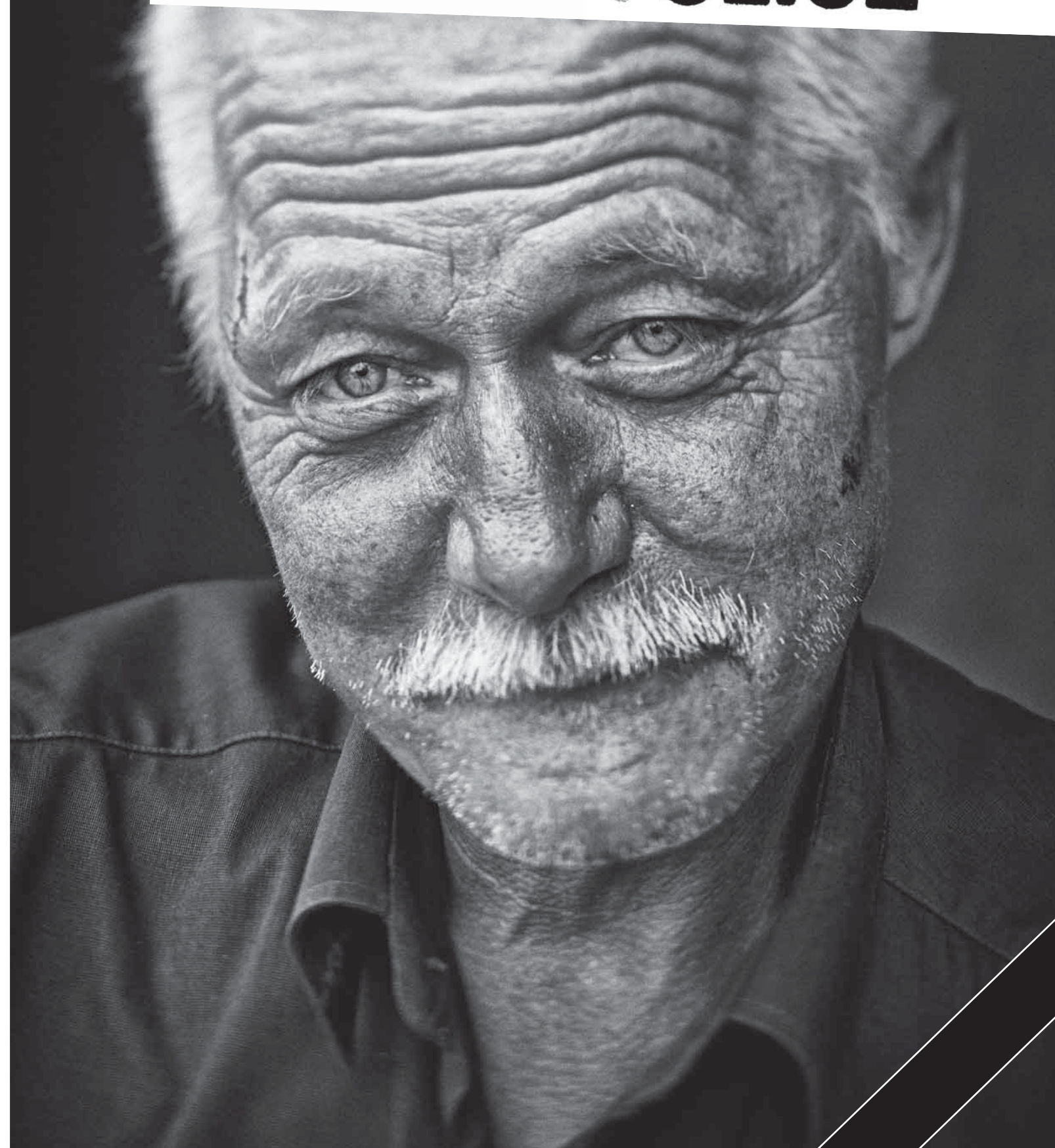
038

Časopis za brezdomstvo
in sorodna socialna vprašanja

1 EUR

Polovico dobi prodajalec.

KRALJI ULICE

Odgovorna urednica:

Špela Razpotnik

Izvršna urednica:

Katja Bizjak

Tehnična urednica:

Maja Vižintin

Uredniški odbor:

Maruša Bertonec, Bojan Dekleva, Tomislav Gruden,

Gregor B. Hann, Luna Jurančič Šribar

Sodelavci uredništva:

Jakob Harisch, Janez Kompare, Maja Kozar, Bojan Kuljanec,

Roman Lasnik, Toni Meško, Miran Možina, Marko Nakrič,

Urban Tarman, Tanja Vuzem

Oblikovanje:

Karlo Medjugorac

Lektoriranje:

Maruša Bertonec, Matilda M. Dobro

Ilustracije:

Ban, Matilda M. Dobro,

Nik Knez, Damjan Majkič

Fotografiji na ovitku:

Jaka Adamič, Dnevnik

Tisk:

Tiskarna Vovk

Izdajatelj:

Društvo Kralji ulice ISSN 1854-2654

Cena časopisa v ulični prodaji je 1 EUR.

V primeru pošiljanja časopisa po pošti je cena enega izvoda 2 EUR.

Letna naročnina za organizacije v Sloveniji znaša 24 EUR, v tujini pa 48 EUR.

Naslov uredništva:

Društvo Kralji ulice, Poljanska cesta 14, 1000 Ljubljana

Telefon: 059 022 503

E-pošta: kraljiulice@gmail.com

Spletna stran: www.kraljiulice.org

Transakcijski račun za prostovoljne prispevke:

05100-8012105010 odprt pri ABanki Vipava d. d.

SMS-KOMENTARNICA:

041 291 760

PRAVILA PRODAJE ČASOPISA KRALJI ULICE

Ker želimo, da bi časopis Kralji ulice lahko prodajalo čim več ljudi in da bi dosegel čim širši krog bralcev, je pomembno, da vsi skupaj skrbimo za njegov dober ugled. Ko prodajate časopis Kralji ulice, namreč ne predstavljate le sebe, pač pa celoten projekt Kralji ulice. Doslej so bili naši prodajalci v javnosti zelo dobro sprejeti in so mnogi kupci pohvalili njihov pristop. Zelo si želimo, da tako ostane tudi v prihodnje, zato prodajalce in prodajalke prosimo, da se držijo spodnjih pravil in tudi svojega občutka o tem, kako časopis Kralji ulice še bolj približati našim bralcem.

1. Časopis prodajam na miren in nevsiljiv način.
2. Drugim prodajalcem časopisa Kralji ulice izkazujem spoštovanje in se zavedam, da imajo ravno tako pravico do prodaje časopisa kot jaz sam/a.
3. Z drugimi prodajalci se miroljubno dogovarjam tudi glede lokacije prodaje.
4. Morebitne nesporazume rešujem na miroljuben način.
5. Med prodajanjem časopisa ne uporabljam alkohola in/ali drugih drog.
6. Časopis prodajam po njegovi ceni in kupcev ne zavajam.
7. Med prodajo časopisa ne beračim.
8. Spoštujem odločitev kupca glede nakupa časopisa.
9. Med prodajo imam uradno izkaznico društva na vidnem mestu.

Če se prodajalec ne drži pravil prodaje, je na to najprej opomnjen s strani strokovnega delavca, potem pa lahko začasno ali trajno izgubi pravico do prodaje časopisa Kralji ulice. Prosimo kupce, naj nam v uredništvo sporočijo morebitne kršitve zgornjih pravil! Zbiranje prispevkov za ponatis časopisa ni aktivnost društva, ampak je poskus zavajanja kupcev!

PROJEKT PODPIRAJO

Mestna občina Ljubljana -- Ministrstvo za kulturo --

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve --

FIHO -- Urad za mladino -- MOVIT -- Consumer Focus - Determine

Podprto s subvencijo Islandije, Lihtenštajna in Norveške preko Finančnega mehanizma EGP in Norveškega finančnega mehanizma.

Od januarja 2007 je časopis Kralji ulice član mednarodne mreže cestnih časopisov (INSP).

Mnenja avtorjev prispevkov ne odražajo vselej mnenj uredništva.

vsí drugačni
vsí enakopravni

REPUBLIKA SLOVENIJA
SLUŽBA VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE ZA EVROPSKE ZADEVE

Uvodnik:

POLETJE – ČAS POČITNIC

foto: Matilda M. Dobro

Vsak začetek je težak, kot tudi vsak nov dan. V naslovu omenjam čas počitnic in ta je za vse Zemljane različen. Nekateri si privoščijo dopust po napornih dnevih v tovarnah, pisarnah, trgovinah, tržnicah ali pa na ulicah, kjer se prodajajo razni spominki, okraski in pa seveda naša revija Kralji ulice.

Vsak po svoje preživlja vroče poletne dni, nekateri si privoščijo sanjske počitnice na španskih, italijanskih ali grških otokih, nekateri pa se z dvignjenimi palci odpravijo na našo obalo. Večinoma se brezdomci – toda ne vsi – odločimo za dvignjen palec. S seboj ne vzamemo veliko prtljage in financ, pač pa dobro voljo, veliko pozitivne energije in pa nahrbtnik, v katerem najdete tole našo revijo, ki jo soustvarjamo in v kateri pišemo o vročih temah, ki se pri nas dogajajo: brezdomci v stanovanju, kulturne in filmske delavnice, stojnice s starimi stvarmi, ki potujejo iz roke v roko in so dobrodošle za marsikoga, športne dejavnosti in na koncu še pestra izbira razvedrilnih dejavnosti.

Poslanci, podjetniki in še marsikateri močni finančni popotniki pa si v času počitnic lahko privoščijo jahtice, velike razkošne bungalove, da ostalega razkošja ne omenjam. To pa so podedovali od svojih staršev ali pa pridobili v velikih igralnicah ali loterijah po Evropi. Marsikdo si postavi vprašanje, kako so omenjeni prišli do takega razkošja, o katerem večina lahko le sanja, privoščiti pa si ga nikakor ne more. Vprašajmo se, ali je to prava smer? Lahko se tudi vprašamo, kam so odšla znana podjetja: ali so propadla ali so bila prodana tujcem, saj smo že v starih časih govorili, da smo na Slovenskem mi gospodarji, kajne? Spomnimo se lahko tudi starega slovenskega filma Na svoji zemlji ...

Mi, manjši po finančni plati, a z dobro voljo, ki nam je še ostala, po težkem življenju plujemo kot mali čolniček sredi velikega oceana. Za konec pa še malo tragičnosti: kot je vsem znano, se vsaka pesem enkrat konča, kot se konča tudi čas počitnic. Za njimi pa prihajajo jesenski dnevi, da težkih zimskih dni ne omenjam. Toda za nas brezdomce je vsak dan isti, pa ni pomembno, ali sije sonce ali so zunaj zimske razmere. A z upanjem v majhnem kotičku srca posije kdaj tudi vroči žarek sonca, ki pa ne posije enako na vsakogar.

Osrednja misel teh počitnic pa je preživetje vsakega dneva, kolikor se da pozitivno v upanju, da se bo tudi vsaj kakšnemu brezdomcu in brezdomki nasmehnila sreča, da bosta plula na kakšni razkošni jahti sredi omenjenih evropskih obal ne z dvignjenim palcem, ampak morda s kakšnim štirikolesnim konjičkom sredi evropske magistrale.

Čisto na koncu pa še enkrat omenjam upanje, v katerem je veliko moči, ki jo od nas marsikdo ima in ki nas drži vztrajno pokonci – za razliko od tistih, ki imajo finančno vse, le upanja ne.

No ... pa srečno do naslednjič!

Vaš Roman Lasnik

**VEČINOMA SE BREZDOMCI – TODA NE VSI – ODLOČIMO ZA
DVIGNJEN PALEC. S SEBOJ NE VZAMEMO VELIKO PRTLJAGE IN
FINANC, PAČ PA DOBRO VOLJO, VELIKO POZITIVNE ENERGIJE IN
PA NAHRBTNIK, V KATEREM NAJDETE TOLE NAŠO REVijo, KI JO
Soustvarjamo ...**

Kazalo:

- 2 UVODNIK
- 3 TO SEM JAZ
- 4 MOJ SOSED JE BREZDOMEČ
- 6 ZDRAVJE NA ULICI
- 7 PODPRIMO LAJKO!
- 8 SOCIAL-EGO TURBULENCA
- 8 TAUBI
- 9 TATU ZGODBA
- 10 SREDI MESTA S PRAPROTJO POKRIT ...
- 12 NEKAJ CESTNIH
- 13 ANEKDOTE IZ PRODAJE
- 14 DOGODKI
- 16 POSREDOVALNICA RABLJENIH PREDMETOV
- 16 NAJPREJ STANOVANJE!
- 17 NADoGLAS
- 18 SLOVO OD JOŽETA, NATAŠE, MATEJA
- 20 NAMESTO PAMFLETA
- 21 KRALJ IN KRALJ
- 21 KRALJEVI RECENZOR
- 23 SOL IN KOPER
- 24 GOGIJEVA KOLUMNA
- 25 ENIGME IZ STIGME
- 26 SREČA NE IZBIRA
- 26 SMS-KOMENTARNICA
- 27 PRED 100 LETI
- 27 PISMA BRALCEV
- 28 BREZPLAČNE PRIREDITVE
- 28 ULIČNI HOROSKOP
- 29 OGLASNA DESKA
- 30 RAZVEDRILO

To sem jaz:

MARKO KEPA

foto: Matilda M. Dobro

Ime mi je Marko Kepa. Star sem 44 let. Imam petnajst let delovne dobe. V drugi polovici leta 2007 sem že desetič prek agencije iskal službo. Dobil sem jo na Perutnini Ptuj. Tam sem delal deset mesecev. Vsak dan sem delal od 6h do 14h. Moje delo je bilo obešanje puranov. Rad sem delal, ker mi je bilo delo všeč. Neko nedeljo, ko sem doma počival, me je začelo boleti v trebuhu. Šel sem k zdravniku v Klinični center. Še isti dan sem ostal v bolnici. Postavili so mi diagnozo – vnetje črevesja. Bolezen je bila tako huda, da sem ostal hospitaliziran dva meseca. Po zdravljenju sem bil tako izčrpan, da nisem mogel hoditi. Počasi sem se ponovno postavil na noge. Pomagala mi je Marija. Po štirih mesecih sem se vrnil v službo. Upal sem, da mi bodo podaljšali pogodbo, a mi je niso. Po mesecu dela sem spet pristal na cesti. Prijavil sem se na Zavod za zaposlovanje v Ljubljani. Spet upam, da bom našel službo.

Marko Kepa

VSAK DAN SEM DELAL OD 6H DO 14H. MOJE DELO JE BILO OBEŠANJE PURANOV. RAD SEM DELAL, KER MI JE BILO DELO VŠEČ.

Ne zaupam domačim
POLITIKOM.
www.brezdomci.org

Pošlji SMS s ključno besedo BREZDOMCI na 1919 in daruj 1 EUR tistim, ki so razen dostojanstva izgubili vse.

MOJ SOSED JE BREZDOMEČ

Pojem brezdomstva ne zajema le oseb, ki nimajo stalnega prebivališča oziroma strehe nad glavo, ampak je definicija brezdomstva veliko širša. FEANTSA, evropska zveza nacionalnih organizacij, ki delujejo na področju brezdomstva, je oblikovala široko definicijo brezdomstva. Ta poveže več različnih kategorij ljudi, na katere smo morda prej gledali kot ločene skupine z različnimi problemi: brez strehe, brez stanovanja, negotova in neprimerna bivališča. V Sloveniji se v stroki širša definicija postopoma uvaža, v javnosti pa še ni našla svojega mesta. Nimamo še narejenih raziskav, ki bi nas seznanile s številom brezdomcev po teh kategorijah. Kako naj potemtakem oblikujemo ustrezne politike na tem področju?

04
KRALJI
ULICE

Po eni strani se nam brezdomci »smilijo«, po drugi strani pa jim pripisujemo osebno krivdo za položaj, v katerem so (na primer zaradi lenobe, lastne izbire ...), in se tako na nek način prepričujemo, da se sami v tem položaju ne moremo znajti – tako se počutimo bolj varne. Sedanje slabe razmere v gospodarstvu s številnimi odpuščanji delavcev pa lahko kaj hitro privedejo do tega, da kdorkoli od nas postane brezdomec.

Že sama beseda brezdomec pove, da je to oseba brez doma. Dom pa ni mišljen le kot prostor, ki ti nudi streho nad glavo, ampak je to prebivališče, kraj, kjer imamo zagotovljene ustrezne bivanjske pogoje in ki nam nudi toplo in varno zatočišče. K temu pa obvezno sodi tudi družina oziroma ljudje, ki nam veliko pomenijo.

Splošno prepričanje družbe je, da so brezdomci ljudje, ki nimajo doma, spijo na ulici in za svoje preživetje beračijo. Vendar pojem brezdomstva ne zajema le oseb, ki nimajo stalnega prebivališča oziroma strehe nad glavo, ampak je definicija brezdomstva veliko širša.

FEANTSA, evropska zveza nacionalnih organizacij, ki delujejo na področju brezdomstva, je oblikovala široko definicijo brezdomstva. Definicija poveže več različnih kategorij ljudi, na katere smo prej morda gledali kot ločene skupine z različnimi problemi. Na pojav brezdomstva gleda torej širše, na njeni podlagi pa lahko načrtujemo bolj celovito pomoč. Po tej evropski tipologiji brezdomstva in stanovanjske izključenosti – ETHOS – brezdomce razdelimo na štiri kategorije. V kategorijo brez strehe spadajo ljudje, ki živijo na prostem, na javnih prostorih (brez zavetja), ter ljudje, ki živijo v nočnih zavetiščih in so prisiljeni nekaj ur na dan preživeti na javnih prostorih. V kategoriji brez stanovanja so ljudje, ki živijo v zavetiščih za brezdomce oziroma kratkoročnih namestitvah, v zavetiščih ali azilih za priseljence, so pred odpustom iz institucij ali ljudje s specializirano podporo v zvezi z namestitvijo (zaradi brezdomstva) ter ženske, ki živijo v zavetiščih, zatočiščih ali varnih hišah za ženske. V kategorijo negotovo prebivališče štejemo ljudi, ki živijo na

primer v grožnji pred izselitvijo oziroma deložacijo, ter tiste, ki živijo pod grožnjo nasilja. Pod neprimerno prebivališče pa štejemo začasne strukture oziroma prebivališča (mobilno domovanje – v avtu, prikolici, kolibi, vagonu; ilegalna zasedba zemljišča (na primer Romi); ilegalna zasedba stavbe – skvotiranje, bivanje v »bazi«, bivaku) ter ljudi, ki živijo v neprimernih bivališčih ali živijo v ekstremni prenaseljenosti.

Med brezdomce torej spadajo številni ljudje, ki jih zaradi prikritih oblik nihče ne šteje mednje. Z zatiskanjem oči pred različnimi oblikami brezdomstva bomo slepili le sebe, problemi brezdomnih ljudi pa bodo ostajali. Z uporabo širših definicij brezdomstva lahko načrtujemo pomoč, ki se ne osredotoča le na vidno brezdomstvo. Poleg bolj celovite pomoči lahko načrtujemo tudi preventivno delo, načrtovanje politik in ukrepanje, preden bo prepozno. Družbeni problemi se tičejo nas vseh. Zato: spregovorimo o brezdomstvu, pomagajmo in pustimo, da drugi pomagajo nam.

Meta Oven in Zala Smolar

foto: Nona

LUMINISCENCA

**KOT SLUTNJA
OBDOBJE SVETLOBE
V OBLAKIH POLETNE NOČI
JE SPOMIN NA NEKAJ VREDNEGA,
KAR IMA ČLOVEK V SEBI.**

BOSCO

foto: Nona

LE ZAKAJ SO DNEVI SOPARNI?

**LE ZAKAJ SO TI DNEVI TAKO SOPARNI,
LE KDAJ SE BODO KONČALI,
ČE OKOLI SEBE POGLEDAM,
VIDIM, SI OSTALE OGLEDAM.**

**TUDI ONI SO NA ISTEM,
TUDI ONI SO V KRATKIH ROKAVIH
IN VSI MI SE KOPAMO V SOPARNIH VALOVH
IN JAZ SI PRI SEBI ZAVRISNEM.**

**LE ZAKAJ,
SE SPRAŠUJEMO VSI
IN SI IŠČEMO
SENCO NA VSAKEM KORAKU.**

ANČI

VREMENJE

V nebo spustim balone
in uprem pogled
s kapljevino v okrajkih,

ko se tiste obnemele ustnice
zaližejo v modrikavo nebo,
ki golta balone,
polnjene z aromo cimeta.

Baloni namesto oblakov
neoblačno ždijo,
ko osemenijo prazne prostore
na oblačnem nebu.

Karmiss

ZDRAVJE NA ULICI

2. DEL

Ministrstvo za zdravje je letos pri Društvu Kralji ulice naročilo izdelavo analize zdravstvenega stanja brezdomcev ter njihove dostopnosti do zdravstvenega sistema. Celotno analizo najdete na naslovu www.kraljiulice.org, na straneh Kraljev ulice pa vam bomo povzeli osnovne ugotovitve te analize. V prejšnji številki časopisa smo prikazali ugotovitve, do katerih smo prišli v skupinskem pogovoru z brezdomnimi osebami in delavci Kraljev ulice, v tej številki pa prikazujemo ugotovitve ankete, ki smo jo sestavili na osnovi tega pogovora.

06
KRALJI
ULICE

Na anketo je odgovarjalo 122 brezdomnih oseb iz šestih slovenskih mest. Največ, približno dve tretjini, jih je bilo iz Ljubljane, kjer je brezdomcev tudi največ, ostali pa so bili iz Maribora, Celja, Kranja, Kopra in Murske Sobote. Anketiranje smo izvedli v februarju in marcu letos, v vseh mestih med osebami, ki so bivale v zavetiščih za brezdomne, v Ljubljani pa še na ulicah ter v bližini različnih organizacij, ki se ukvarjajo z brezdomstvom. Osnovne ugotovitve iz analize odgovorov na anketo so:

- anketirali smo osebe, ki so bile v povprečju stare 42,7 let, brezdomci so postali v povprečju pri starosti 33,1 leta, njihov skupni staž brezdomstva pa je bil v povprečju pet let;
- svoje zdravstveno stanje ta skupina ljudi ocenjuje precej slabše kot slovenski vzorec anketirancev (sodeč po rezultatih raziskave EHIS 2007; Zdravje in zdravstveno varstvo v Sloveniji. Ljubljana: Statistični urad RS in IVZ, 2009);

- brezdomni očitno precej pogosteje poročajo o nekaterih boleznih, na primer o boleznih sklepov, kronični depresiji, čirih na prebavilih, jetrnih cirozah, kronični obstruktivni pljučni bolezni in drugih. Izrazito pogoste so težave z duševnim zdravjem ter zasvojenostjo z dovoljenimi in nedovoljenimi drogami. Zelo slabo je tudi zobozdravstveno stanje;

- kadilcev tobaka je med brezdomnimi 79,5 odstotkov ali več kot trikrat več kot med ostalimi prebivalci Slovenije;

- z upoštevanjem vprašanj z lestvice o uporabi alkohola AUDIT-10 ugotavljamo, da je oseb s povečanim tveganjem zaradi pitja alkohola med moškimi 60,8 odstotkov, med ženskami pa 36,7 odstotkov. Na možnost pojava odvisnosti od alkohola sklepamo pri 34,7 odstotkih anketiranih brezdomnih oseb; domnevamo, da je vsaj 38,2 odstotkov anketiranih moških ter 15,0 odstotkov anketiranih žensk odvisnih od alkohola;

- podatki o tem, ali so v življenju že kdaj uporabljali marihuano, niso bili zelo alarmantni (na primer v primerjavi s slovenskimi 18-letniki), bolj pa so kritični podatki o uporabi pomirjeval, heroina in vbrižgavanju substanc. Skoraj polovica anketiranih je v zadnjem letu uporabljala pomirjevala. Heroin je poskusilo 33,9 odstotkov, zaradi njegove rabe je iskalo pomoč že 20,9 odstotkov, predoziralo se je z drogo 16,1 odstotkov, vsaj občasno si je drogo vbrižgavalo 31,4 odstotkov, z metadonsko substitucijo pa je bilo že obravnavanih 21,4 odstotkov anketiranih;

- prehranjevanja med anektiranimi nismo ocenili kot izjemno kritičnega (v tem smislu, da bi ravno stradali), saj je na voljo kar nekaj razdeljevalnic hrane (predvsem v Ljubljani je ponudba razmeroma bogata). Glede na indeks telesne mase stanje med brezdomci ni kritično in je celo ugodnejše kot med splošnim vzorcem;

- med anketiranimi so misli o samomoru (in tudi s tem povezanimi načrti) razmeroma pogoste (na to jih je mislilo vsaj 50 odstotkov v zadnjem mesecu), 33,6 odstotkov jih je že poskusilo narediti samomor in 11,6 odstotkov je poznalo koga, ki je naredil samomor v zadnjem letu;

- anketirani poročajo o izrazito veliko duševnih težavah različnih vrst in imajo izrazito slabše socialne podpirne mreže (manj podpornih ljudi in odnosov z njimi) kot primerjalni vzorec. Izrazito jim manjka prijateljev in ljudi, na katere bi se lahko v stiski obrnili;

- 31,3 odstotkov vseh je že bilo kdaj hospitaliziranih v psihiatrični bolnišnici, 43,7 odstotkov anketiranih pa poroča bodisi o hospitalizacijah, bodisi o kronični depresiji, ki jo je ugotovil zdravnik, bodisi o drugih duševnih težavah (ne upoštevaje odvisnosti od dovoljenih ali nedovoljenih drog);

- sklepamo, da uporabljajo brezdomci manj zdravil kot splošna populacija s primerljivimi bolezenskimi stanji, kar pa ne velja za psihoaktivna zdravila, ki jih uporabljajo zelo pogosto. Tako je v zadnjem tednu 33,3 odstotkov anketirancev jemalo zdravila proti bolečinam, 32,2 odstotkov pomirjevala in uspavala, 22,5 odstotkov pa zdravila proti glavobolu, kar je vse od 3 do 10-krat pogostejše kot med splošno populacijo;

- velik del anketiranih (več kot polovica) zdravila kdaj kupi na ulici ali jih dobi od prijateljev, tretjina pa jih meša z alkoholom;

- brezdomci redkeje obiskujejo osebnega zdravnika, zobozdravnika ali ambulantno specialista, pogostejše pa so hospitalizirani, še posebej v psihiatričnih ustanovah;

- približno ena petina vseh anketiranih izrazito slabo celostno ocenjuje kakovost zdravstvenega obravnavanja, kakor smo poimenovali kazalnik, ki je združeval vprašanja o dostopnosti zdravstvene pomoči, informiranosti, možnosti participacije in spoštljivega obravnavanja. Obenem pa med 30 in 50 odstotkov anketiranih poroča o pomembnih ovirah pri dostopnosti zdravstvenega sistema (o tem je spraševalo 20 anketnih vprašanj). Podoben odstotek anketiranih tudi meni, da so bili zaradi svoje brezdomnosti ali uporabe drog negativno diskriminirani v zdravstvu (pa čeprav jih dodatnih približno 10 odstotkov meni, da so bili zaradi tega dejstva pozitivno diskriminirani);

- analiza posameznih podskupin anketiranih brezdomnih oseb pokaže, da zdravstveni sistem in njegovo dostopnost pomembno slabše ocenjujejo tisti, ki so postali brezdomci bolj zgodaj v življenju, ki so že prej bili institucionalizirani, ki imajo slabše socialne podpirne mreže, ki so odvisni od drog in ki imajo psihiatrične težave. Zelo očitno slabši je tovrstni položaj oseb s tako imenovanimi dvojnimi diagnozami oziroma hkratno prisotnostjo zasvojenosti in še katerih drugih duševnih težav oziroma bolezni.

Osnovna ugotovitev analize anketnih rezultatov je, da je zdravstveni položaj brezdomcev precej in očitno slabši od položaja splošne populacije, zdravstveni sistem pa za precejšen del njih razmeroma slab in slabo dostopen. Sistem je še težje dostopen tistim brezdomcem, ki so bolj obremenjeni z neugodnimi življenjskimi dejavniki in ki imajo slabše zdravstveno stanje (tu smo preverjali predvsem duševne težave in zasvojenosti), ki imajo slabšo siceršnjo psihosocialno podporo in manj (pozitivnih) izkušenj s konvencionalnim življenjem in ki bi torej zato potrebovali boljše, povečano, olajšano dostopnost sistema.

Kaj lahko v zvezi s tem storimo? Nekaj predlogov odgovorov na to vprašanje prinaša naslednji članek, ki bo objavljen v septembrski številki Kraljev ulice.

Bojan Dekleva in Špela Razpotnik

PODPRIMO LAJKO!

V dnevnem centru društva Kralji ulice so redni gostje tudi pasji ljubljenci brezdomcev. Skozi dolgotrajno druženje z njimi se nam zdijo nepogrešljiv del naše »klape«. Zelo uspešno sodelujemo in komuniciramo z Lajko, na katero se vedno, kadar potrebujemo pomoč pri iskanju pravice za brezdomne pse, lahko obrnemo. Društvo Lajka nam predstavlja trden steber, ki ponosno stoji tudi takrat, ko se vse okoli že precej maje.

Vsako društvo za pomoč živalim je korak na poti do lepšega sveta, zato je članek, ki ga pravkar berete, enkrat za spremembo lepa novica.

Živali imajo novo najboljšo prijateljico. Lajka je novo društvo za pomoč tistim, ki ne znajo govoriti, se pritoževati, pisati protestnih ali zahvalnih pisem, a kljub temu tožijo, kadar trpijo, in so hvaležni za tako malo, kot večina od nas nikoli ne bi znala biti.

SKUPNA (PRIJETNA) ODGOVORNOST

Vse, prav vse, kar se dogaja na našem planetu, se namreč tiče vseh nas. Nesmiselno si je ustvarjati iluzije, da bomo živeli srečno, dokler bodo trpele živali. Harmonija in mir bosta mogoča šele takrat, ko se bomo vsi zavedali, da med nami in našo okolico ni mej. Da se vse, kar se dogaja okrog nas, tiče vsakega posameznika. Da smo vsi enako odgovorni in vsi enako poklicani, da nekaj spremenimo in premaknemo naprej na bolje. Tega se še kako zaveda skupina ljubiteljc živali, ki se ne boji pogledati resnici v oči, čeprav je ta včasih tako boleča, in ji ni težko zavihati rokavov.

VSAKDO LAHKO POMAGA

Ker vsega ne bodo zmogle same in niti ne bo dovolj, da za njih držimo pesti (čeprav pozitivne misli dokazano pomagajo), vse dobromisleče ljudi pozivamo, da pomagajo po svojih najboljših močeh. Živali našo pomoč potrebujejo že danes! Če imate otroke, jim predajte ljubezen do živali; »Lajke« so namreč mnenja, da je treba ravnati otroke vzgojiti v odgovorne in ljubeče lastnike ter sočutne ljudi, ki bodo imeli odprto srce tako za sočloveka kot tudi za živali in naravo. Če jih nimate in vam tako ostaja veliko časa, se Lajki

foto: Tomislav Gruden - GTS

lahko pridružite kot aktivni člani. Če nimate časa, ker preveč delate, imate najbrž nekaj denarja odveč – no, čisto zares šteje vsak evro.

NASLEDNJI KORAK

Postanite Lajkini aktivni ali podporni člani! Aktivni člani pomagajo pri oddaji živali, iščejo odgovorne lastnike, so po potrebi začasni skrbniki, sprehajajo pse iz zavetišča, opozarjajo na mučenja živali in ga prijavljajo na pristojne inštitucije, zbirajo sredstva v vseh oblikah, sodelujejo z ostalimi društvi in se z njimi povezujejo ter osveščajo ljudi predvsem v smislu odgovornega lastništva. Podporni člani društvo podpirajo po svojih finančnih zmožnostih. Iz donacij se črpa denar za sterilizacije in kastracije zapuščenih živali, kupuje se hrana, plačujejo draga zdravljenja in cepljenja ter po potrebi tudi nameščanja. Vse dodatne informacije dobite na telefonski številki 040 707 936.

LAJKINA VIZIJA

Lajka si želi predvsem to, da bi bile zavržene in zapuščene živali obravnavane enakopravno kot vsi ostali hišni ljubljenci ali pasemski psi ter mačke. Lajka dela na osveščanju ljudi, da ima prav vsako živo bitje pravico do lastnega življenja, do odsotnosti trpljenja ter da je vsako življenje neprecenljivo ne glede na

rodovnik, pasmo, starost ali barvo dlake. Ljudem skuša prikazati in dokazati, da so živali, ki so posvojene iz zavetišča, ravno tako ljubeče in sposobne vzgoje ter socializacije, tudi če te niso bile deležne pred namestitvijo v zavetišče. Ni je živali, ki se je ne bi dalo prevzgojiti! Vsekakor pa je na prvem mestu potrebna odgovornost vsakega posameznika, da ob opaženem zlorabljanju in mučenju živali postopa skladno najprej s svojo etiko in moralo, nato pa z zakonom in mučitelja prijavi pristojnim inštitucijam, ki so se na prijave dolžne odzvati. Menite, da se je bolje ne vmešavati? Ni, verjemite, da ni, zahteva pa nekaj – to je nekaj poguma.

Tina Torelli

SOCIAL-EGO TURBULENCA

Bojan Sklepič

08
KRALJI
ULICE

NATUR FEED-BACK

DAMA IZ ARHETIPSEGA ZNAČAJA

V KLONIRANEM SVETU

ŠE BOLJ ZALJUBLJENA

V SCENOGRAFIJI BARV NAPREDKA,

V ZAUPANJE Z IZRAZOM SPONTANEGA,

S Poudarkom LJUBKEGA ... POKRIVAVA SE.

BLESTIJO TRENUTKI, PRIPREJO VRATA SE.

SVEČLOBA NEKEGA PROSTORA IZRAZ JE ...

UPANJE NASLONJENO, TRIK NARAVE ZNAČAJ, TOLAŽI,

MOJ, TVOJ ... V ZAPOREDJE GRE ...

UTRIP PREVARE SLIK TOGE VSAKODNEVNOSTI

ENERGIJO JE, ENERGIJO JE,

VE, DA JE

V TOGO VSAKODNEVNOST UPANJE NASLONJENO,

V PAST BEŽI, MONOTONO PREDATOR MONOTONO

SE REŽI.

ČIGAVA JE BESEDA, ČIGAVA JE SKRIVNOST,

ČIGAV JE VZROK, KAKO NAREĐITI DENAR,

KAKŠNA JE LJUBEZEN, KAM GLEDAJO OČI,

ČEMU BIJE SRCE, ČEMU PROVOKACIJA,

KJE OTOK JOČE?

ODNOSI, ODNOSI, PREGORU BOM,

ODNOSI, ODNOSI, SPREGOVORU BOM,

PREGORU BOM ...

TAUBI, 4. DEL

Ekskluzivni intervju o problemu narkomanije s Taubijem, glavnim junakom knjige Tomaža Goloba: Ponovno rojen. V nadaljevanjih. Gre za intervju s samim seboj.

Kako je bilo, ko si se prvič zadel, si že takoj postal odvisen?

V bistvu se prvič le malokdo zaveda lepega. Takrat lahko bruhaš, dobiš omotico, padeš skupaj. Jaz sem se izgubil za celih šest ur – vsaj zdi se mi tako. Obsedel sem na straniščni školjki in se potem tam tudi zbudil z iglo v žili. Lagal bom, če bom rekel, da ne poznam ljudi, ki so se zadeli enkrat, pa so se potem počutili tako slabo, da se nikoli več niso dotaknili droge. Zato ti postavljam kontra vprašanje ... Bi se rad zadel? Se ti splača, da bi se počutil slabo in vse pobruhal okoli sebe? Vendar naj nama bo jasno, da je bruhanje še najmanj, kar se bo zgodilo. Kaj bi ob nadaljevanju tej slabosti sledilo, raje ne razmišljam. Je preveč grozno. Mar ni bolje kaj drugega početi, kot se zadevati? Ta radovednost prvega šuta je preveč brezvezna, da bi na kokco postavljaj svojo prihodnost in vse svoje življenje.

Toda jaz tega, ko sem prvič poskusil, nisem vedel. No, lahko bi rekel, da nisem niti pomislil na posledice, in vem, da če bi me kdo takrat opozarjal, bi se mu smejal. Tako kot to počnejo mnogi mladi, ki so prepričani, da vse vedo in da jim je vse jasno. To je problem mladih – biti upornik v nepravem trenutku na nepravi način. Zagovarjam upornike, vendar tiste, ki z uporništvom naredijo nekaj pametnega in s tem ne uničujejo sebe in svoje okolice. In uporništvo v drogi je samouničevanje. Uničevanje sebe in drugih. V drogi si upornik brez razloga.

Tomaž Golob

foto: Matilda M. Dobro

TATU ZGODBA

foto: Matilda M. Dobro

A v O

To je moj prvi tatu. Nastal je, ko sem imela nekje med 15 in 16 let. Bila sem ponosen punk rocker in tedaj se mi je anarhistična ureditev zdela zelo privlačna, saj sem kot marsikateri pubertetnik težko prenašala avtoriteto ... Nastal je na zabavi, »ročno delo« prijatelja.

ZMAJČEK

Namenoma je nastal v tatu servisu, saj prekriva ime moje pokojne ljubezni. Zoran B. oziroma Zoki, ki se skriva pod zmajem, je umrl v prometni nesreči, ko sem imela 18 let, njegovo življenje pa je ugasnilo pri 21 letih. Pogrešam ga.

foto: Matilda M. Dobro

VRTNICI

Nastali sta v znamenju mojega sina Kristiana Pavla. Manjša vrtnica je nastala, ko sem zvedela, da se dogaja novo življenje v meni. Večja pa, ko se je rodil sin ... Danes je moj princ star 13 let in je nepogrešljiv del mojega življenja. Moj smisel, ambicije, žar in brezpogojna ljubezen ...

Sara

foto: Matilda M. Dobro

foto: Matilda M. Dobro

SREDI MESTA S PRAPROTJO POKRIT ...

Obisk pri »gozdnem stricu« Đimiju

010
KRALJI
ULICE

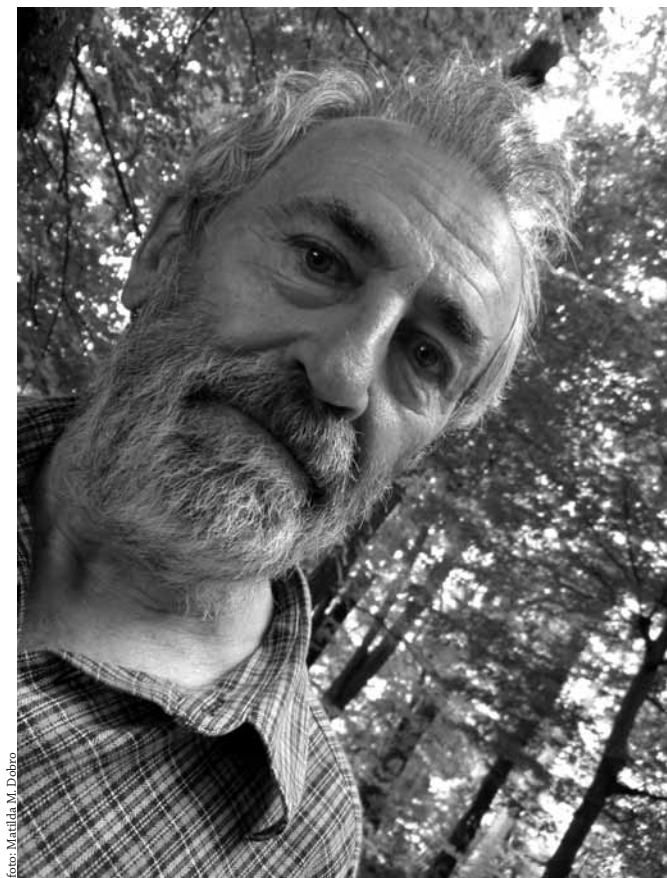

foto: Matilda M. Dobro

Nedaleč iz središča mesta, kakšnih tisoč metrov stran, se živalim v okoliških gozdičkih Golovca, Rožnika itd. godi čisto drugačna realnost, kot preganja nas, otroke asfaltnega delavnika. Drevesa, mahovi, grmičevja in trave jim rišejo pravo gozdno pravljico. Občasno tudi mi skočimo na sprehod tja, da slišimo kak njen odstavek, a bistvo zgodbe nam ostaja skrito ...

Da zagradiš rdečo nit resnične pravljice ter spoznaš gozdne skrivnosti, moraš biti kar pogumen. Tak pogum pa ima v krvi 67-letnik Stane oziroma Đimi, kot sliši raje, ki si je sredi civilizacije v hribu bližnjega gozda napravil svoje zavetišče, ki je bivališče zelo posebne vrste. Približno dvesto metrov stran od sprehajalne poti, ki jo vsakodnevno prehodi mnogo ljubljanskih stanovalcev in obiskovalcev, in trideset metrov visoko v hrib je med drevesi komaj opaziti nekaj, kar na hitro zgleda kot tovarnjak.

Tik preden se vzpne »domov«, prečka brv in prav veselo pokaže »svoj« potok, kjer se oskrbuje z vodo, čez dve minuti hoje pa se v vsej svoji veličini razkrije njegova gozdna palača, zbita iz lesa, pokrita z odpadlo plahto tovarnjaka in še s kakšno rečjo, ki preprečuje vdore vlage in mraza vanjo. Okoli nje so le drevesa. Vse, kar je tam videti in čutiti, je valovanje narave.

Đimi prične z odklepanjem ene od treh ključavnic in že sprašuje, s čim sme postreči: mleko, čaj? Na plan privleče iz lesa zbito mizico in stola, postreže s svojim zeliščnim čajem ter pove, da je še dobrih petnajst let nazaj živel in delal v Ingolstadtu v Nemčiji, potem pa je zbolel za neozdravljivo boleznijo. Ta ga je po približno dvajsetih letih pripeljala nazaj v rodno Slovenijo, kjer se je zaradi pritiskov okolice umaknil ter pričel s samozdravljenjem. Stik z naravo mu je okrepil stik s samim seboj, iz zelišč je pričel

izdelovati zdravila in uživati čaje ter se tako ozdravil, kot pravi ... Njegova kočica je sestavljena iz štirih prostorov, od katerih vsi razen zadnjega merijo kak kvadratni meter. Prvi je nekakšen vetrolov, ki vodi v sprejemnico in garderobo, kjer so omara s čevlji, miza, stol, polica s pripomočki za osebno higieno itd. Korak naprej je hodnik, ki še najbolj spominja na rov, ki vodi v lisičnino, potem pa se v svoji zgoščenosti razprostre temačen osrednji prostor, velik kakšne tri kvadratne metre. V njem so kratka postelja, pogrnjena z rumeno rožasto odejo ter nekaj polic, kjer je spravljeno vse, kar je potrebno za skromno življenje. »A ti prižgem luč?« vpraša, ko grem v izvidnico. V dvomu mu priklimam in si mislim, le o kakšni luči govori ... A res zasveti šibka lučka, ki v osrednjem prostoru omogoči sencam, da pričnejo s plesom. »Na strehi imam majhen sončni kolektor,« prežene dvom.

Pred hišico ugodje nato stopnjujejo čaj in žarki sonca, ki se prebijajo skozi veje, Đimi pa pripoveduje o svojih življenjskih doživetjih, ki me večkrat pustijo na »pol poti«, tako da ne vem, kaj je res in kaj ne ... Ob njem dobim občutek, da je marsikaj povezano s skrivnostjo gozda in da zato morda česa ne razumem, ker se mi preprosto (še) ne more razkriti, saj je vonj po bencinu in smogu močnejši od vonja verigicnih stopinj in vonja zelene barve, ki ima v gozdu monopol ...

Njegova starša so med vojno ubili, njega pa je pod materinim truplom našel moški, ki ga je nato posvojil. Pravi, da ta družina ni bila nič posebnega, le mačeha je bila boljša ... Dokler je bil pri njih, je bilo vse v redu, ko pa je prišel čas, da si najde družico, je čutil, da mu nadomestna družina ne more nuditi prave podpore, zavetja in pravih »priporočil«, da mu manjka stik s pravimi koreninami, zato je potem večino svojega življenja preživel v skupnosti enega – v svoji družbi, čeprav ja bil vmes tudi tri mesece poročen, a se zaradi vtikanja nevestinih staršev zveza ni ohranila. Zatem je odšel v Nemčijo, kjer si je v avtomobilski industriji našel delo ter pri 48 letih doštudiral medicino, a se z njo ni nikoli ukvarjal poklicno, saj pravi, da ga je zanimal le študij, delo z ljudmi pa ne. Več zemeljskega veselja je našel v elektroniki in popravilu avtomobilov. Tudi šport ga je navduševal, tako da je s kolesom prevozil vso Evropo in zamenjal štiri kolesa. Sedaj pa raje hodi, hodi in hodi. Vsake dva tedna se poda na daljši sprehod ... Pravi, da 39-kilometrsko pot do rojstnega Trebnja prehodi v osmih urah.

Na vprašanje, če ima kdaj kakšne nenapovedane obiske, odgovori, da ga je le enkrat »obiskala« skupina mladih, a jim je hitro povedal »koliko je ura«, tako da se je vse dobro izteklo, potem pa naprej pripoveduje o prijetnejših obiskovalcih – o živalih. Mnoge se mu približajo, saj se jih ne boji in nasploh ne goji nobenih negativnih čustev. Pokaže na vejo, na kateri naj bi ga obiskovala šoja, na prostor pred kočico, kjer naj bi večkrat okoli njega sedelo tudi po petnajst srn hkrati, ter na štor, kjer naj bi ga enkrat pričakal medved ... Hmmm, si mislim, medtem pa malo višje v bregu zašumi verigicni skok, hip za tem pa na »šojino« vejo prileti prav ona ...

Tisoč vprašajev nad glavo, a tople in prijetne energije dneva, gozda, obiska in sploh vsega jih počasi preganjajo. Prijetno, čudežno, pravljico, čisto drugačno od skrbi in življenja ostalih, ki si z Đimijem delimo prostor pod prestolničnim nebom ...

Matilda M. Dobro

foto: Matilda M. Dobro

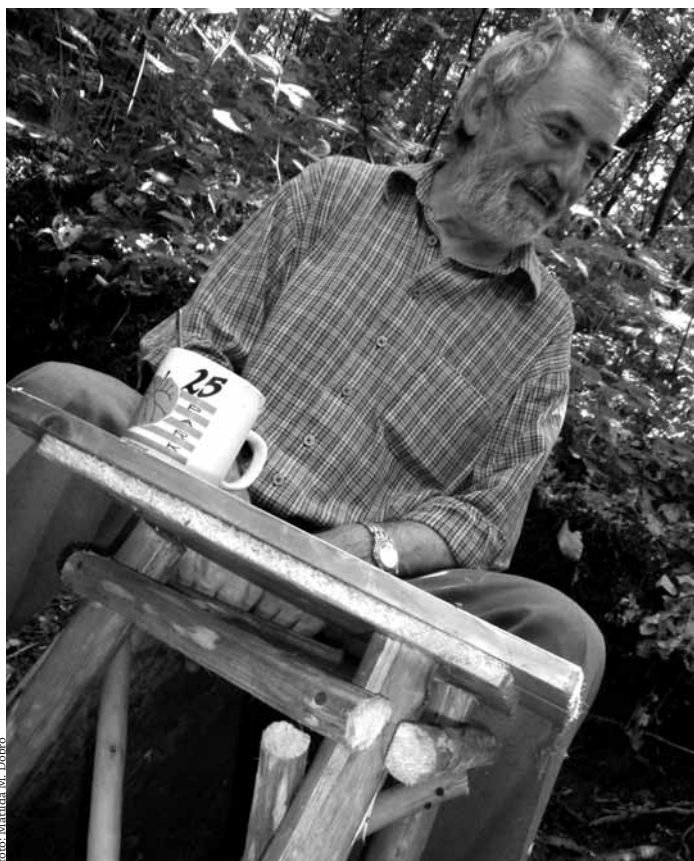

foto: Matilda M. Dobro

foto: Matilda M. Dobro

foto: Matilda M. Dobro

foto: Matilda M. Dobro

foto: Matilda M. Dobro

NEK AJ

cestnih

POLETJE

A bomo šli letos kam na morje? Aaaaa? Ne, jaz ne. Jaz ne grem nikamor. Tu bom, v Ljubljani.

Vsak dan ista pesem, evro gor, evro dol, žicat za drogo in ostale nujne stvari, položnice na primer. Zjutraj bom vstal, ves zaležan, še čisto zmešan od prejšnjega dne oziroma noči, šel nekam na WC, si umil nagravljen fris, opravil sranje in šel žicat. Za drogo. Stal bom in čakal, da mi bog pošlje dobre osebk, in če da vsakdo po 50 centov, je v redu – samo da ne da nič. In čakal in ura bo 9.10 in se bom pocahtal! In na hitro »naredil« še za en šut. Ja, tako to gre, eden ni nobeden. Pa spet še za enega! In ... Potem bom malo »zalegnil«. Vročina je, sopara ratuje, jaz pa spet žicat. Vmes sem pojedel burek, eno jabolko in sok. Prijazna gospa. Hvala. In tako naprej. Vsak dan isto, petek in svetek. Sovražim to življenje, samo živim ga pa le!

Krneki

KAKO PROSIM? PA KDO JE TU NOR, PREMAKNJEN ALI NORMALEN?

Nenormalen, premaknjen je kdo?

Naša družba ima, je imela skisane možgane, in to so največkrat psihologi, psihiatri, a la »zdrava« okolica, ki naj bi »želeli« pomagati ljudem, ki so bili ranjeni. Vendar, kako naj psihiater, psiholog pomaga človeku, ki je bil sam ranjen?

Psihologijo, psihiatrijo gredo študirat ljudje, ki so bili sami hudo ranjeni in gredo to študirat bolj zaradi sebe, da bi si lahko nadeli masko »normalnosti«, da bi lahko iznašli način, kako si pomagati, da družba ja ne bo videla, kako jim je, da jim je bilo hudo, da slučajno ja ne bi bili označeni.

Psihiatrinja v Polju, ki je mene vodila dvajset let nazaj, ker nisem zmogla izpolnjevati šolskih dolžnosti zaradi možganske prizadetosti, poškodbe po prometni nesreči, ker mi je počil živec in sem imela za seboj poskus samomora, me je hotela uničiti z elektrošoki, ker po njeni bolni psihi potem več ne bi imela želje po umetnosti, po lepoti, ker nekaj po njenem ni bilo v redu in me je »žalostilo« in potem ne bi bila vesela, violina pa je bila meni terapija, terapija po prometni nesreči, po hudi možganski poškodbi, kjer mi je, ko so mi od pritiska udarca počile žile, kri zalila možgane pri hitrosti 120 kilometrov na uro. Potem možgani otečejo zaradi udarca, poškodbe, vendar ni prostora zaradi trde lobanje, zato zatečeni, poškodovani del od mre. V glavi so mi počile štiri žile ..., kjer naj bi se možgani napihili ... To si lahko predstavljate kot rehabilitacijo po možganski kapi, od katere se mi je zdravje hitro vračalo in se mi je vrnilo po hitrostnem času 16 let plus štiri leta, ko mi je končno uspelo in sem končno bila družbeno normalna, sprejemljiva in sem lahko začela družbeno hitro razmišljati, se umirjati in funkcionirati in si ne dopuščati »blaznosti«, ker delo s prsti igranja violine, ki sem jo igrala eno leto pred prometno nesrečo in po nesreči veliko let kot rehabilitacija, krepi možgane. Pomagaj si sam in tudi bog ti bo pomagal.

Iva Tisa

SPET SEM TE ZBUDIL

Po našem obisku v koprskem zaporu sem našel pravo prijateljico. Ne kolegico, ne znanko, ampak prijateljico. Tudi če jo pokličem sredi noči, se mi bo javila. To mi zelo veliko pomeni, saj skozi določene travme in nočne more, ki so povezane s prometno nesrečo, resnično potrebujem pogovor in nasvet. Nek vikend je bil zame še posebno hud. Začelo se je z banalno stvarjo, saj mi je dan pokvarilo dejstvo, da sem pozabil žeton in sem moral na avtobusu dati dva evra namesto enega. Potem je bilo še huje. Vsaka malenkost, ki se mi je zdela slaba zame, me je spravila s tira. V nedeljo sem potem gledal še film Sporočilo v steklenici, kjer je zgodba identična moji. Postal sem apatičen. V dveh dneh sem pojedel samo vrečko čipsa, pa ne zato, ker ne bi imel česa jesti, ampak ker enostavno za to nisem imel volje. Poskušal sem s preizkušeno tehniko pobega in sem se napil. Ni pomagalo. Okoli sem hodil kot zombi. Zavedal sem se, kje sem, kaj počnem, ampak globoko v sebi me ni bilo tam. Poklical sem jo. Ker je zelo obremenjena z izpiti na faksu, sva se zmenila, da se dobiva šele v torek. V ponedeljek sem se hotel spet napit, vendar sem po dveh požirkih vina začel bruhati. Ker pa v želodcu nisem imel ničesar, sem bruhal žolč. Prišel je torek. Že zjutraj sem čutil spremembo. Moje stanje se je izboljšalo, saj sem vedel, da mi bo pomagala. Pogovarjala sva se približno eno uro. Potem sem nadaljeval s svojimi vsakodnevnimi opravili. Vendar sem v sebi čutil mir. Včasih mi je bilo precej pomembno mnenje kolegov in ljudi, ki jih poznam. Nekateri so direktni in so mi v obraz povedali stvari, za katere sem vedel, da niso resnične in sem se ob tem počutil zelo slabo. Tisti torek, 21. aprila, pa mi je bilo vseeno! To si ti misliš o meni. Tvoj problem! Tudi pri prodaji Kraljev, če sem imel slab dan, sem bil razočaran. Zdaj mi je vseeno. Če ne danes, jih bom prodal jutri, pojutrišnjem ... Zmeraj bom imel dosti denarja za hrano ali kakšno pivo. Za to se imam zahvaliti samo tebi. Nisem še na cilju, veliko stvari moram sam pri sebi razčistiti, vendar vem, da bom do tja prispel. S tvojo pomočjo. Hvala ti, Barbara!

Marko Nakrič

DUŠEVNA POLOMIJA

Neizkušen, neposlušen, s trdo glavo sidra na zabavo. Socialno odmaknjen, zavestno odrinjen. Se premika proti dnu in prikima samemu zlu. Angela odgnal, hudiča spoznal, ta zarezal je globoko v ceno previsoko: nagrada življenja v mukah trpljenja v brezizhodnosti poželenja, temačne sile, na sredi pa luč, predaleč je, da bi hodil vedoč, navzoč, raje se poženem čez most. V mislih odrešenja, v glavi šepetajoč me omami klic navzoč. Grda praznina v prividu si bila bolj jasna in iskriva. Ne obstaja, razen v moji betici domišljije, v krivici utopije. Govori mi glas namišljen, zmoreš več, kot si drugi upajo pomisliti, moja brezmejna pot je preseгла pot uma, ne zgodi se vsak dan, da bi prišel preko svoje zavesti. Nisem se vdal, na to sem ponoseh, in vrnila se je pot, ki sem jo izbral. Cena življenja, križišče, v katerem sem se pobral, nato pa z dvignjeno glavo nadaljeval. Malo je tistih, ki cenijo drobne radosti življenja, takrat pa si po tihem priznam, ni vsak rojen, da bi zmagoval.

Zigažaga

LONČEK MIRU

Kje je moj svet, moj lonček miru?
Kaj me preganja od tu?
Vem in čutim, da je nekaj narobe.
Voham laž in slišim boben.

Kje je smisel?
Je kje smisel?
Ga kdo ima?
Zakaj tega vsem ne prizna?

Lakota v Afriki in vojne v Pakistanu.
Mrtvi vsak dan, a mi smo živi.
Mi smo zavačovani, mi smo živi.
Lačni smo smrti, ker smo živi.

Pešem

SVETLOBNI VITEZ

Iščem tisto,
kar je neizrekljivo
v belomodrem
in kar je čisto,
nečloveški obrazi
iz pravljič višjih
zavedanj.

Obzorje
skozi okno,
vse,
kar mislim,
in za življenje dreves
trepetam.

Višja sila
nad prostorom,
ko je za trenutek
neustavljeno,
se vzporedno zazna,
kaj je v energiji prostora
vstavljeno.

Ko je življenje
in govorjenje
vzporedno
z višjimi frekvenčami,
telepatsko trenje
v razum preoblikovanje,
stik – električno.

Jon Aramis

ANEKDOTE IZ PRODAJE

RESNIČNA 28

Pripetilo se mi je že veliko dogodkov pri prodaji našega brezdomskega časopisa. Veliko ljudi me vpraša, če sploh sem brezdomec, ko sem tako urejen, čist in umit. Pa jim odgovorim, da je v Ljubljani poskrbljeno za te stvari in da imava s

punco tudi najeto stanovanje. Kar nama pa ostane od zasluženega denarja, pa porabiva za preživetje. Službe pa danes niso sigurne. Tokrat bi vam rad napisal kaj o gospodu, s katerim sva se spoznala, še preden sem začel prodajati Kralje. Pri njem sem bi zaposlen, dokler ni šla njegova firma v stečaj in je še on ostal brez zaposlitve. Ko sem ga srečal, je zelo pohvalil moje sodelovanje pri reviji Kralji ulice in mi iz skoraj prazne denarnice izročil pet evrov. Posebno se mu zahvaljujem za marsikatero prijazno izrečeno besedo – pa seveda za finančno in moralno podporo. Joža, še enkrat ti hvala za vse!

Roman

RESNIČNA 29

Pri nas prodajalcih se med prodajo dogajajo razne dobre in slabe stvari. Meni se je zgodilo že marsikaj, a vsega ne morem zapisati. Moram pa omeniti s svojega rajona Plave lagune starejšega, osivelega moškega, ki se noče imenovati. Prvi dan v mesecu obvezno seže v denarnico, mi izroči pet evrov in pregleda Kralje. Včasih da pohvalo, včasih pa tudi kako kritiko. Večinoma pohvali revijo in pozdravi mojega Avisa ter Ančko. Nato odide v bližnjo trgovino, nabavi brikete za Avisa, za naju pa kako sladico, ponavadi je to krof. Toda to še ni vse. Ko minevajo dnevi, pride mimo mene, kjer stojim, me pozdravi in mi izroči kak kovanček. Vsako zadnjo soboto v mesecu se obvezno oglasi še na stojnici, ki jo Kralji organiziramo, kupi kak izdelek in zelo pohvali naše delo. Povedal pa mi je tudi, da pozna nekaj mojih soprodajalcev in tudi njim včasih izroči kak kovanček, toda Kralja pa vedno kupi samo pri meni. Za vse njegove izrečene besede in pomoč se mu vsi trije zahvaljujemo.

Roman

Dogodki:

foto: Nona

NAJ PROSTOVOLJCI 2008

014
KRALJI
ULICE

POSLANSTVO MREŽE ENTER

ČISTILNA AKCIJA POBIRANJA ODVRŽENIH IGEL

V petek, 29. maja, smo zopet imeli čistilno akcijo pobiranja odvrženih injekcijskih igel. Bili smo zelo pridni, saj smo jih s skupnimi močmi pobrali kar 497 kosov, akcija pa je tokrat potekala v okolici Trubarjeve ter Vidovdanske ulice, ki je nekako vzporedna z njo. Tam se nahaja neka stara hiša ali podrtija, kjer smo se znašli tudi mi iz Kraljev ulice in pobrali igle. Pridni smo bili: Anja, Maja V., Tomi, Maja K., Tanja, Nona, Bojan, Urban in jaz.

Rajko

Na Brdu pri Kranju se je 11. 6. odvijalo podeljevanje nagrad za Naj prostovoljca, Naj prostovoljko in Naj prostovoljski projekt v letu 2008, ki jih je podelil Mladinski svet Slovenije – nekaj nagrad je izročil tudi predsednik Danilo Türk. Med odmorom je nastopala vokalna skupina, ki je z vokalom ponazarjala nekatere inštrumente. Po podelitvi nagrad sta nas čakala dobra hrana iz morja in nepogrešljiv sladoled.

Žigažaga

Poročam, kaj se je novega dogajalo na Fakulteti za socialno delo oziroma v društvu Mostovi. Mojca Urek je na spletni strani društva vljudno vabila na Mednarodno konferenco z naslovom *Latest trends in training for mental health professionals in Europe*, ki je na Fakulteti za socialno delo potekala 26. 5. med 9. in 17. uro. Tema letošnje konference je bilo usposabljanje in izobraževanje na področju duševnega zdravja. Udeleženci so v prispevkih tematizirali izobraževanje tako strokovnjakov kot uporabnikov, ki so pri nas čedalje pogostejše ne le v vlogi slušateljev, ampak tudi izvajalcev izobraževanj. Bilo je videti, da so izkušeni uporabniki dobri posredniki med strokovnimi delavci in sotrpini – kot nekakšen povezovalni most. Čeprav je konferenca potekala v angleščini, je bil za nas navadne smrtnike organiziran prevod v slovenščino. V oporo so nam bili študenti s FSD-ja. Vsa pohvala FSD-ju za prav tako hvale vredno gostovanje.

Vaša Smiljana

KONGRES O DUŠEVNEM ZDRAVJU

26. 5. smo se na Fakulteti za socialno delo udeležili kongresa o duševnem zdravju z naslovom *Latest trends in training for mental health professionals in Europe*. Zadeva je bila mednarodna, predavatelji (strokovnjaki s področja duševnega zdravja) so pestro predstavili svoja predavanja. Vsakozi pa je bil prisoten občutek, da strokovnjaki zelo poznajo svoje delo, a vendarle teorija s prakso ali praksa s teorijo zaradi strokovnih kadrov, ki držijo uporabnike v odvisniškem odnosu, tudi na tem področju ne plešeta skupnega plesa.

Lojze Smole

14. MEDNARODNA KONFERENCA CESTNIH ČASOPISOV

Kralji ulice smo se v maju udeležili konference cestnih časopisov, kjer smo se srečali s predstavniki in predstavnicami cestnih časopisov z vsega sveta. To pot je konferenco gostil norveški časopis, ki ima svoje uredništvo v Bergnu: Megaphon. Dobili smo malo širšo sliko, kaj se dogaja glede brezdomstva po svetu, tudi tokrat pa smo na konferenci pogrešali prisotnost prodajalcev in prodajalk. Tako smo o brezdomstvu in revščini spet razglabljali (le) ljudje, ki nimamo neposrednih izkušenj z uličnim življenjem.

Luna J. Š.

foto: Lojze Smole

foto: Megaphon

ŠPORTNI KRALJI: PLANINA 2009

Na Planini pri Postojni smo se dne 28. 5. udeležili turnirja v malem nogometu. Prijavljenih je bilo šest ekip. Kralji smo igrali v drugi skupini, kjer smo z malo respektja do nasprotnikov po dvakratnem vodstvu prvo tekmo odigrali neodločeno, drugo pa zmagali ter se uvrstili v finale. V igri za prvo mesto pa smo dobili premočne in razpoložene

nasprotnike – postojnske policiste, ki so nas gladko premagali. Tako smo osvojili odlično drugo mesto ter prejeli pokal. V ekipi sta nam manjkala dva igralca, ki bi bila enakovredna menjava prvi ekipi. Ko bo ekipa še bolj uigrana, bomo dorasli nasprotnik tudi močnejšim ekipam, a že s sedaj doseženim moramo biti kar zadovoljni. Ker razpoložljivih sredstev ni,

se bo treba potruditi in pridobiti dodatna sponzorska sredstva za funkcioniranje in osnovne potrebe za sodelovanje ekipe na turnirjih. Ekipa v malem nogometu Kraljev ulice računa na vašo pomoč, zato prosimo vse, ki lahko kakorkoli pomagate, da to storite in nam polepšate športne dni.

Kapetan Aleš V.

015
KRALJI
ULICE

SREČALA SVA SE NA ULICI ...

Robert Friškovec. Duhovnik, ki ne verjame v Boga, ampak v ljubezen do bližnjega, do prepričanja, da s pomočjo sočloveku dosežemo to, kar nas naredi človeka. Na dan Evrope sem se skupaj z Gregorjem B. Hannom usedel v Friškovčev avto, destinacija – Želimlje. Že v avtu smo ustanovili Urad za verske skupnosti, Gregor kot mormon, Friškovec kot katolik in jaz kot pravoslavac. Manjkal nam je samo žid, da bi ga lahko obsodili za vse, kar bi šlo narobe (šala). Razlog za ustanovitev tega urada je bilo srečanje s študenti, ki bodo tretjo soboto v septembru na srečanju katoliške mladine v Stični skušali prepričati tistih tisoč in nekaj mladine, ki tja pridejo, ker jim je to pač nekdo rekel, da naj naslednje leto pridejo z veseljem, ne pod prisilo. Vzdušje v Želimljah je bilo glede na temo pogovora ravno nasprotno, veselo. Seveda do trenutka, ko sva z Gregorjem začela govoriti o poti, ki naju je pripeljala na ulico. Presenečen sem bil nad dejstvom,

da je tam bilo nekaj oseb, ki so v Želimlje prišle samo zaradi druženja, ne pa zaradi vere. Sam se srečanja, ki bi temeljilo le na veri, ne bi udeležil, saj sem neke vrste ateist. Ampak kot mi je rekel nek kolega, popoln ateist ne obstaja, vsakdo verjame v nekaj, pa naj bo to bog, ljubezen do nekoga (nečesa), smeh, ki ga deliš s tistimi, ki ti pomenijo največ in zapolnjujejo življenje. Nekaj vsakdo od nas mora imeti, saj bi v nasprotnem primeru življenje bilo nesmiselno. Moje navdušenje nad tem srečanjem je bilo tako veliko, da sem se hotel pridružiti Friškovčevi skupini v Stični, ampak na mojo žalost je to mentorstvo »izgubljenim dušam« v Stični namenjeno samo študentom. Kljub temu upam, da bom imel kdaj priložnost, da s Friškovcem sodelujem pri kakšnem drugem projektu, saj je res, v žargonu rečeno, faca.

Marko Nakrič

MEDNARODNI FESTIVAL IGRAJ SE Z MANO

Dragi bralci in bralke, želim vam sporočiti, kaj se je tri dni dogajalo na ulici na Prešernovem trgu: potekal je festival Igraj se z mano, ki je trajal od 26. 5. do 29. 5. med 9. in 13. uro. Organizator festivala je bil Zavod za usposabljanje Janeza Levca. Potekale so razne igre, likovne delavnice in ples za vse, ki so se želeli udeležiti. Festival je obiskal tudi župan Jankovič. Ustvarjalnost te potegne v svoj svet, ki je igriv in kot tak tudi učljiv. Na odru se je neprekinjeno vrstilo dogajanje, mimoidoči pa smo se lahko pod odrom posedli in gledali, se navdušili in uživali. Festival bo zopet organiziran prihodnje leto.

Vaša Smiljana

POSREDOVALNICA RABLJENIH PREDMETOV

Končno je prišel 30. maj in naša stojnica je po kratki mali pavzi spet zaživela. Naša stalna ekipa, ki je ne bom našteval poimensko, je bila zopet v akciji. Že z veliko prakse smo v kratkem času okrasili stojnico in pričeli s prodajo. Po dveh mesecih premora si upam trditi, da smo prodali rekordno število predmetov, tako da je bil zaslužek temu primeren. Ne bom omenjal bajne vsote, ker nam od nje ostane zelo malo, saj moramo plačevati najeto garažo, seveda pa si moramo privoščiti tudi kak sendvič in malo brezalkoholnega okrepčila. Tudi tokrat smo izbrali naj kupca meseca. Po izboru žirije, ki smo jo sestavljali Luna, Tanja in moja malenkost, smo se s tremi glasovi složno odločili za gospoda Bojana Deklevo, kajti nabavil je toliko stvari, da smo jih komaj spravili v malo vrečkico. Vsem strankam se v imenu celotne ekipe zahvaljujem za prinesene nove predmete in nakup novih starih predmetov.

016
KRALJI
ULICE

foto: Lajza Smole

Rabljeno, a nadvse uporabno, ter naj kupec v pogovoru z naj prodajalcem.

Posebno pa gre zahvala donatorju, Jaki Prijatelju, ki si je vedno pripravljen vzeti čas za nas.

Tudi 6. 6. smo imeli delovno soboto na stojnici, ob starih razstavljenih avtomobilih smo nekaj malega zaslužili.

Sedaj pa še nekaj novega: stojnica bo odslej vsako prvo soboto v mesecu, v upanju pa čakamo, da bomo pričeli tudi z našo že težko pričakovano trgovino. Kdaj in kje – to vam bomo sporočili naknadno. Vljudno vabljeni na našo stojnico, kajti obljubljam vam, da bodo tokrat na voljo še lepše stvari po zelo ugodnih cenah. Vidimo se prvo soboto v juliju, pa tudi 31. 7., ko bo stojnica (na Prešernovem trgu) tudi v sklopu dneva Kraljev ulice na Trnfestu. Dobrodošli!

Vaš pavliha Roman

foto: Lajza Smole

Ekipa posredovalnice rabljenih predmetov v svojem natrpanem skladišču pregleduje in čisti zalogo.

Najprej stanovanje!

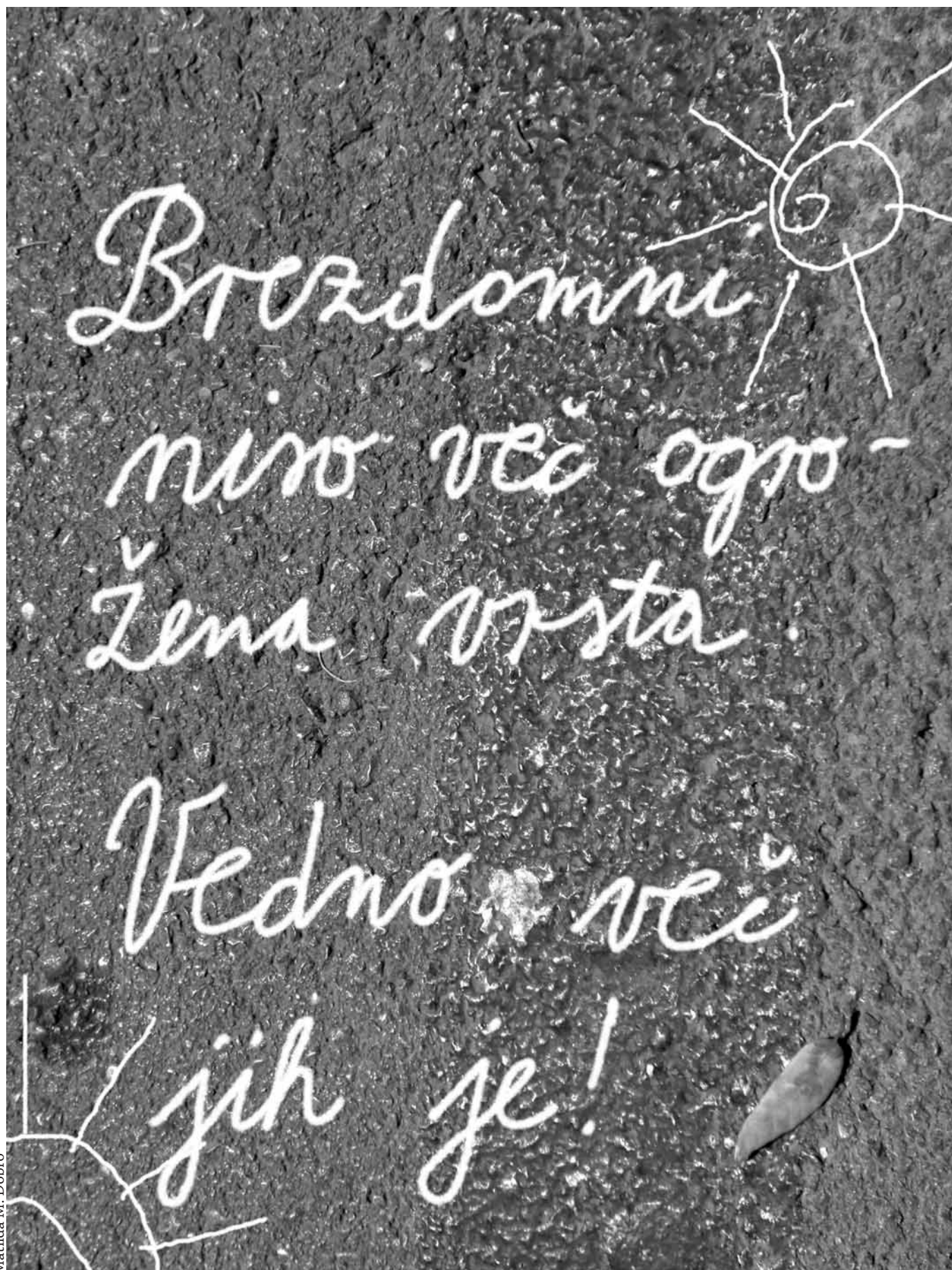
PIKNIK

Že kar nekaj mesecev je minilo in čas neizmerno beži. Poleg svojih lastnih obveznosti nam stojita ob strani naša mentorja Maja in Bojan, ki se neutrudljivo bojujeta z našimi vzponi in padci. Vsak teden se dobimo in se pogovorimo o naših ciljih in podobno. Občasno pa naša mentorja poskrbita za prijetne in dobre popoldneve. Recimo takole:

KTM – Mare Ceglar

foto: Maja Kozar

JOŽETU RAJŠPU (NA NASLOVNICI)

Ko se vidimo, se srečamo, ko se srečamo, se vidimo. Bil si zelo prijazen do vseh, hodil si v Kralje ulice. Imel željo po mleku in dobil si ga ... Nikoli te ne bomo pozabili in radi se te bomo spominjali. Vsi, ki smo te poznali, dobro vemo, da si bil zelo dober človek. Srečno pot – se vidimo!

Janez Kompare

JOŽETU ...

Vsak konec je nov začetek, vsak začetek že diši po koncu. 10. junija si se pridružil angelom in začel nekaj novega, nekaj neznanega vsem nam, ki strmimo pod nebesnim svodom. Naj ti bo nebo prostrano in let prijeten ...

Sodelavci in prijatelji Kraljev ulice

018
KRALJE
ULICE

NATAŠA

V Kralje ulice je večkrat prihajala. Imeli smo jo zelo radi in spoštovali smo jo. Bila je zelo mirna oseba, pomagali smo ji tudi mi. Naj ji bo lahka zemljica.

Žalujoci: Andro, Ljubo, Janez, Zdravko, Miran, Breda, Marko, Rade, Davor, Robi, Roman, Zlatko, Dare, Tone, Chris in ostali sodelavci Kraljev ulice.

Janez Kompare

NATAŠI V SLOVO!

Bila si marsičesa hudega vajena, toda nikoli ne boš pozabljena. Zelo nama je hudo, ker tebe blizu več ne bo. Vsaka tvoja napisana beseda je bila velikega pomena, kot si bila za nas pomembna ti. Zelo te bova pogrešala, a vedi: nikoli ne boš pozabljena!

Tvoja prijateljica Roman in Anči ter kužek Avis, ki si ga imela zelo rada

NATAŠI DEMBSKY V SPOMIN!

Bila si kot pozabljena punčka iz cunaj, kot da se je vsa žalost naselila v tvojem srcu, v tvojih očeh, pripovedovala si mi o deželi, ki jo je okoval led, o princih, ki si jih zaman čakala, o samoti bega, o jalovem, praznem času, oprosti mi, ker ne najdem besede, nobenih besed, samo to: rad sem te imel!

Franjo Frančič

MALA NATAŠA

Kaj zgodi se,
ko mala Nataša
gre na pot sama,
z jokom v očeh,
ko briše za in pred seboj
vse, kar obstaja?
Mala Nataša pride na svojo pot,
kjer nič ne obstaja –
razen trenutka,
ki pripada samo njej.

Anastasia Om

Najlepši
spomin,
kar ti ga
hočem
dat ...

Nataši v
spomin
z največjo
ljubeznijo
in srcem ...

Andrej
Gorišek

Tvoj telešček ni bil kot včasih klen
zato padla si v večni sen
o, ti drobcena Nataša
grenka bla je tvoja kaša
naj bo tisti dan preklet
ko prvič šla si se zadet
od takrat pa težka leta
pa še cepcev cela četa
je odpihnili vetra piš
da življenja si želiš
vem, da ljubljena si bla
od mene in od Silvota

Tomislav Gruden - GTS

ONA JOČE

V BTC-ju sva z Natašo pila vino, ona je očitno že prej, spet se mi je mudilo, držal sem jo za roko in ona je jokala, jokala: ljubi, ljubi, ostani z mano ...

(Iz pesniške zbirke Češnjev kompot, posvečene Nataši Dembsky)

Je nož,
so njene oči,
je laž,
so prazne dlani,
ni vetra,
le besede gole,
sreča je utvara,
prazna posoda,
vrata zaprta,
tam sredi trav
šteješ oblake,
zamujene vlake,
je nož,
je laž
in nebo njenih oči.

Franjo Frančič

KO ČLOVEK NE MORE NITI ŽALOVATI

V soboto, 6. junija, smo se nekateri Kralji in prijatelji Mateja, ki je po dolgem času našel pot iz pekla drog, zbrali na Pločniku, da skupaj ublažimo bolečino, ki nas je prevevala ob izgubi osebe, ki se ni vdala, ampak je našla pot v boljše življenje. Mateja na koncu ni pokončala droga, ampak roka varnostnika, ki ga je pustila nepremičnega in v borbi za lastno življenje. Matej je bil nekaj časa v umetni komi, ko je v noči na petek, 5. junija, zapustil ta svet. Kakor že zapisano, smo se zbrali na tako imenovanem Pločniku, na Prešernovem trgu, da Mateju v spomin prižgemo nekaj sveč. Ampak naše žalovanje je bilo kmalu prekinjeno s strani policistov, ki so prišli v velikem številu, da bi nas popisali, ker naj bi domnevno kršili javni red in mir. Prišli so v treh policijskih avtomobilih in dveh maricah. Medtem se je kljub našemu žalovanju in protestu na odru Pločnika slišala vesela glasba in veselje navzočih gostov najdražjega lokala v Ljubljani. V nekem trenutku je mimo nas prišel sam ljubljanski župan, gospod Janković, in nam v zameno za našo bolečino dal 50 evrov. V prihodnje bi bilo bolje, da gospod župan malo bolje razmisli, katerim »pacientom« oddaja najboljše lokacije za mastne denarje, zato da se taki primeri ne bodo več dogajali. Matejevo življenje je vredno veliko več kot ušvih 50 evrov!

Marko Nakrič

MATEJU V SLOVO

Poznal sem te dvanajst let. Zelo sva si bila blizu v dobrem in slabem. Eden drugemu sva pomagala, zdaj pa tega več ne bo, ker si me zapustil – ne po svoji krivdi, pač pa po krivdi mladega naivnega varnostnika. Vsi, ki smo te poznali, te bomo imeli v dobrem spominu. Naštel bom le nekaj prijateljev in prijateljic, ki so 6. 6., v soboto zvečer, žalovali. To so bili: Andro, Andro Mesarič, Grega, Aleš, Jože Okoren, Luka, Janko, Marjana, Barbara, Ančka, Chris, Marko Nakrič, Kristjan (Kovanček), Marko Kepa, Biba, Ruzak in Primož.

Pogreša pa te tudi Erik, ki je za rešetkami.

Roman

V SLOVO MATEJU REBRNIKU

Matej je bil moj zelo dober kolega. Prvič sem ga srečal pred vodnjakom na Kongresnem trgu, ko me je prosil za eno cigareto. To sem mu seveda dal. Čisto prehitro je prišel dan, ko si nas zapustil. Upam, da boš drugje imel mir in da se še kdaj vidiva. Počivaj v miru.

Aleš V.

foto: Tomislav Gruden GTS

Zelo slabo se počutim, ker sem ga poznal kar 25 let. Komaj se je pozdravil in se postavil na noge, pa ga je nekdo ubil. Bil je človek, kakršenkoli je že bil ... lahka mu zemlja. Naj počiva v miru.

Jože Okoren

Matilda M. Dobro

Namesto pamfleta:

EVA

Zjutraj te vidim na avtobusu,
na strganem obrazu plastičen nasmeh,
roke razpokane od znoja.

Eva, ti si gama minus!

Eva je srečna, ker ima za jest.
Eva je srečna, ker ji ni potrebno odločat.
Eva je srečna, ker lahko dela!
Eva je srečna, ker je naročena le na državni
časopis.

Eva, si ti srečna, ker si gama minus?
Eva je srečna, ker je gama minus!
Eva, ti si gama minus.

Eva bo vedno ostala Eva,
Eva z robotsko glavo.
Eva bo vedno ostala državni stroj.

Josip Kalafin

POST SKRIPTUM

SPET ŠE EDEN IN ŠE ...

NEKEGA DNE KUPIM BANANO NA TRGU.
VROČE JE, OLUPIM JO, GLEDAM TUDI BRESKEV.
PLANEM PO NJEJ IN NEKDO ME USTAVI: »OPROSTITE, GOSPODIČNA,
STOPILI STE MI NA NOGO.«

VSA RDEČA V OBRAZ POGLEDAM NOGO IN NJEGOV STAS.
IN ZA BANANO MI VEČ NI, BRESKEV BI PA ŠE.
POKAŽEM JO IN NEKDO MI REČE: »OPROSTITE GOSPODIČNA,
VAM JO LAHKO JAZ KUPIM?«

SPRAVIM JO V ŽEP IN VONJAM NJEGOV PARFUM.
POSTANEM SPET LAČNA, A TA BRESKEV MI VEČ NE DIŠI.
NEKDO MI PONUDI ROKO IN ZAŠEPETA: »OPROSTITE GOSPODIČNA,
SEM LAHKO JAZ VAŠA BRESKEV?«

NE VZEMI SI LJUBEZNI, SPREJMI JO.

BARBARA JOZELJ

MODERNA ZDRAVLJICA

Slovenci, izrodile
se vaše misli so,
ker nas ohranja žive,
kdo kdaj koga bo.

Zdaj vsak skrbi,
da njemu dobro se godi.

Je suša, Kranjc, pobrala
letino ti vso,
in da bo mera polna,
namesto da
ubijal bi sovrag,
uničuje te rojak.

Al bodo časi prišli,
kdor ni pošten in delaven,
hudič ga imel bo kmalu.

Ko vsaj bi si zdravljico
ti Slovinc zapel,
mrtvaški ritem si ujel,
in da v čaši pelina,
v srcu bo puščica strupena.

Bog vidi vas Slovenke,
zgarane vse ste videne,
nič manj ste Evropejke,
kot svet okoli je.

Da splavov in tablet
in čim več cigaret
reši trpljenja zarod nov.

Nazadnje še s Hrvati
meje zbrišimo,
ki smo zato nastali,
da skupaj zemljo tlačimo.

Čim več dni naj zdrži,
kar dajejo v banki mi.

Pero, Atina in GTS

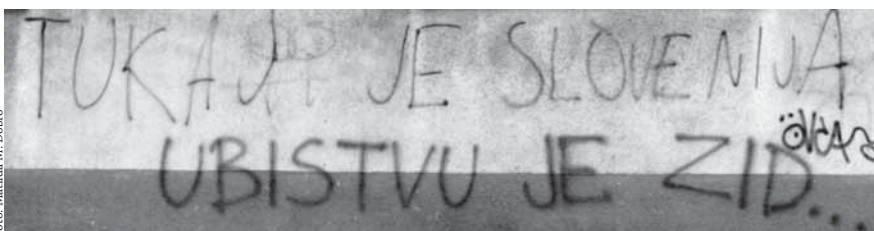

foto: Manilla M. Dobro

Zigažaga (veliki kralj)
in Roman (mali kralj)

KRALJ IN KRALJ

VELIKI KRALJ

OD DALEČ OPAZOVAL SEM
DROBNO BITJE SAMIH BESED,
PRIBLIŽAM SE NJEGOVEMU PRIVLAČNEMU VIDEZU
NIČ HUDEGA SLUTEČ.

PA ME NEUSMILJENO ZAVRNE,
ZABOLI ME V DNO SVOJE DUŠE,
PODARIM MU ISKREN NASMEH,
TA PA ME SOVRAŽNO PRELETI.
VRNI SE NOCOJ, VRNI SE Z MENOJ!

MALI KRALJ

KO SE MI PRIBLIŽAŠ,
NE VEM, KAJ NAJ STORIM,
ALI NAJ TE OBJAMEM,
ALI NAJ ZBEŽIM.

A V MENI NEKAJ SE PREBUDI,
V UPANJU, DA SI TO TI.
MOJ PONOS MI NE PUSTI,
DA TVOJ SRČEK OD MENE ZBEŽI.
OSAMLJEN IŠČEM TE OKOLI,
PA NE VEM, KJE HODIŠ TI.
KJERKOLI SI ŽE TI,
PRISTOPI DO MENE, MOJ VELIKI KRALJ, TI,
KAJTI MOJE SRCE BREZ TEBE
NEKJE V PUŠČAVI SAMO LEŽI.

Kraljevi recenzor:

ŠTEFKA IN POLDKA

KUD France Prešeren, 8. 6.

Na 4. rojstni dan Kraljev ulice pa predstava v filingu: show must go on, uprizoritev socialno kritična in »popoprana v sočnih replikah« na temo v sceno vsakodnevnosti, v beg k vsakodnevnosti, skok iz nje ... Jezik koroško-štajerski dialekt, jedrnat izgovor, gledalec pa v humanem vzdušju doživi tudi feed back smislov že odigranega. Bistvo je v nadgradnji. Dejanja in scene se menjajo na nemoteč in nevsiljiv način, tudi scena z lučmi je v pomoč dogajanju v povezavi z njim – smisel predstave je torej življenje. Humor je lepo čitljiv v kar mnogih pogledih in tudi v potrditev le-tega življenja, življenja dveh upokojenk Štefke in Poldke, ki katapultira sporočila gledalcem na kot že velikokrat omenjen komičen način, tako da je bilo v dvorani na trenutke živahno vzdušje, ljudje so bežali iz vsakodnevnosti. Torej v življenju je potrebno eno: smejati se – še en dober recept babic z izkušnjami. Torej: prijateljici Štefka in Poldka sta cvetoči prispodobiti, ki v žanru enostavnega pričarata resnico. V smehu sta močni in skupaj.

Bojan Sklepič

ROKOBOREC

Nedavno sem šel v Kinodvor gledat Wrestlerja (Rokoborec), v katerem ima glavno vlogo Mickey Rourke, in moram reči, da je vplival name, da mi je dal misliti ..., kot sem si tudi mislil. Saj ne, da bi se preveč identificiral; Boris bi rekel, da moram držat distanco – ampak ... biti Jaz, biti to, kar si, biti sam (alone) in ne biti osamljen (lonely) je bilo (eno) sporočilo filma, ki ga je Rourke posnel po petnajstih (!) letih bluzenja.

Počutim se kot stara papiga, ko sam sebi pridigam vedno ista načela, samo če so prava, so prava – in torej vredna ponavljanja. Ponovitve pa pomenijo učenje, vajo, trening, napredek v končni fazi. Napredek pa je sprememba, in to na bolje.

»Samo presegaj! Presegaj! Prizadevaj si za vedno več! In če si resnično moj – in v to ne dvomi – in če si vedno vesel, je smrt krona vsega. Ah! Ah! Smrt! Smrt! Hrepenel boš po smrti. Smrt je prepovedana, o, človek, zate. Trajanje tvojega hrepenenja bo jačanje njene slave. Tisti, ki dolgo živi in si močno želi umreti, je vedno Kralj med Kralji.«

(Liber AL vel LEGIS sub figura CCXX/71–74)

»Ta veriga sega od Večnosti do Večnosti, vedno v trikotnikih – mar ni trikotnik moj simbol – vedno v krogih – mar ni krog simbol ljubljene? V tem je vsak napredek čista iluzija, kajti vsak krog je enak in vsak trikotnik tudi! Toda napredek je napredek in napredek je vzhičenost, stalna, slepeča, svetlobni tuši, valovi rose, ognjeni lasje Velike Boginje, cvetovi vrtnic okrog njenega vratu. Amen!«

(Liber A'ASH vel CAPRICORNI PNEUMATICI sub fugura CCCLXX/37–38)

In odpujsal sem domov.

Primož 93

ZGODOVINA ALKOHOLA IN TOBAKA NA SLOVENSKEM

14. maja je bila v prostorih Filozofske fakultete na Aškerčevi ulici 2 predstavitev knjige Zgodovina alkohola in tobaka na Slovenskem. Knjigo je predstavil avtor doktor Andrej Studen, ki je nazorno opisal pojem alkohol in njegov vpliv na širše množice ter na posameznika. Povedal je, da je bilo v 19. stoletju vse, kar zadeva alkohol, zelo pereč problem, prava kuga, saj je bila to premišljena industrijska panoga, ki se je ozirala le na dobiček, pri tem pa ni bilo nikomur mar, da so mnogi postali odvisniki od alkohola, da so propadala mnoga življenja, prenekatere družinske vezi ... Nikogar to ni zanimalo, pomemben je bil le dobiček. V tistem času je bilo moralno zelo nesposodobno, če je alkohol pila tudi ženska, nesprejemljivo je bilo, če se je pojavljala po gostilnah, saj je veljalo, da so bili le moški tisti, ki so lahko javno popivali in pri tem ostajali »čisti«. Zdaj, toliko let kasneje, v atomski dobi, se ni spremenilo prav nič, kar se tiče popivanja, še povečalo se je. Država ni poskrbela niti za preventivo, le tu pa tam je opozarjala, da je prekomerno pitje alkohola pač škodljivo. Tudi sedaj je to industrijska panoga, mi Slovenci pa pridno skrbimo, da proizvodnja nemoteno teče, predvsem po grlu. Tudi zgodovina tobaka ni kaj dosti drugačna, kadi že skoraj vsak otrok. Tudi tukaj ima država

KONCERT BIG FOOT MAME, KI GA NI BILO ...

... Vsaj za mene in Bunčko, saj sva preko Kraljev zaprosila za novinarsko akreditacijo, ki je sprva po našem mišljenju bila odobrena. Najino veselje se je sesulo na blagajni, ko sva skušala dobiti press kartico, saj je bila zaradi prevelikega zanimanja novinarjev za ta koncert najina akreditacija zavrnjena. Organizatorje po neki strani razumem, saj kdo za vraga pa hoče brat mišljenja in recenzije koncertov v časopisu za brezdomce, ko je toliko bolj perspektivnih novinarjev, ki bodo v svojih publikacijah dosegli več objektivnih gledalcev, poslušalcev ..., ki bodo znali bolj ceniti njihova mnenja kot kupci Kraljev. To je po eni strani neke vrste diskriminacija, saj Kralji v nakladi 10 000 izvodov (primerljivo z naklado Playboya) dosežejo veliko število bralcev in po mojem mnenju so naše recenzije (ne da bi se hotel hvaliti) bolj objektivne od profesionalnih novinarjev, ki v večini primerov ubogajo uredniško politiko medija, ki ga zastopajo. Kljub vsemu sem v koncertu užival, saj sem ga z nekaterimi Kralji poslušal iz zven zidov Križank. Čeprav nisem bil na koncertu, lahko zapišem delno recenzijo. Stara zasedba, ki je Slovenijo zapolnjevala s komadi, kot so Nisem več s tabo, Črn tulipan, Garbage ..., je po odhodu Guštija malce zašla, saj so se po mojem mnenju in mnenju velike večine, s katerimi sem govoril pred koncertom, malce skomercializirali, vendar v napačno smer. Nekako se sedaj skušajo izvleči z najnovejšim albumom, ampak po mojem bodo potrebovali še veliko časa (pa čeprav je bil koncert razprodan), da pridejo na pot stare slave.

Z Bunčko sva preko Kraljev zaprosila tudi za akreditacijo za koncert Prljavega Kazališta, ki ni vzbudil takšnega zanimanja novinarjev kot Big Footovci, a kljub temu sem koncert spet poslušal iz zidov Križank. So nam pa po e-pošti poslali opravičilo in zagotovilo, da ne bo problemov pri naslednjih akreditacijah. V bodoče upam, da ne bo več teh problemov in da bova lahko jaz ali Bunčka poročala z naslednjega koncerta ali prireditve.

Marko Nakrič

svoj monopol, pomemben je le dobiček, kadilec pa je prepuščen sam sebi, čeprav je tobak škodljiv, pa se nihče ne »sekira« pretirano. Je družbeno in osebno ravno tako škodljiv kot alkohol, saj povzroča številne bolezni, kot so rak, okvara pljuč, bolezni ožilja, in prava farsa je, ko vlada podraži od časa do časa cigarete s pretvezo, da bo s tem zmanjšala populacijo kadilcev. Resnica pa je popolnoma drugačna, gre le za profit, tako je bilo in tako bo tudi v bodoče, je še dodal na koncu doktor Andrej Studen.

Rajko

Sol in Koper

BREZDOMNI PRIPOVEDUJEJO, JAZ ZAPISUJEM ... 1. DEL

biba.koper@gmail.com

foto: osebni arhiv

Matej se je usedel na razmočeno travo v parku in ni zmozel niti koraka več. Dež je neusmiljeno padal. Ko je že mislil, da je popolnoma sam na travnati preprogi velikega mesta, ga je rahlo prestrašila tuja roka na ramenu. Povzdignil je pogled in zagledal par toplih, izrazito zelenih, zaradi starosti že rahlo motnih oči. Starka ga je povprašala, ali je kaj narobe in če se počuti dobro. Matej je odkimal. Nato prikimal. Zmeden, ker ni vedel, na katero vprašanje naj kima in na katero naj odkima, a nato sta se s starko pogledala in se pričela smejati. »Vidiš, ni vse tako črno,« je dejala ženska, mu z gesto pokazala, naj se že dvigne z mokre trave in ga, ko je stal ob njej, prijel pod roko ter ga sprejela pod ogromen dežnik. »Saj ne, da ima to sedaj kakšen smisel,« je dodala in se prijazno nasmehnila ter nadaljevala: »Jaz sem Marija, pa ti mladenič?« Matej se je tiho predstavil in molče sta korakala naprej. Sanjalo se mu ni, kam odhaja. Pravzaprav mu je bilo vseeno. Bližina drugega človeškega bitja je bila opijajoča in vse drugo je bilo nepomembno. Ko sta prispela do vhoda v starinsko meščansko hišo in je Marija po torbi iskala ključ vhodnih vrat, se je Matej rahlo odmaknil. Marija je opazila njegov dvom in mu s prijaznim nasmehom nakazala, naj mu ne bo nerodno in da je dobrodošel pri njej. Ob vstopu v stanovanje je Matej z odprtimi usti zrl v ogromne prostore, opremljene okusno z dragocenimi kosi pohištva, čigar izdelava se je dogajala v času, ko smo ljudje lahko samo sanjali o avtomobilih. Kot vkopan je stal sredi hodnika in ni upal ne levo ne desno. Bal se je, da bi karkoli uničil, poškodoval. Ob povabilu gostiteljice, naj kar vstopi, je kot neroden otrok vkorakal v še večji prostor, ki mu kar ni bilo konca. Kljub stilski opreми, je deloval dnevni prostor toplo in domače. Tudi sam je nekoč imel svoj dom, vendar se nerad spominja tistega obdobja, ko je življenje delovalo tako zelo lahkotno, tako zelo običajno. Spomini so ga vedno spravili v slabo voljo. Ne toliko zaradi izgubljenega, kot zaradi tega, ker ni znal razložiti sebi, še manj drugim, kako je do tega sploh prišlo. Njegova na novo pridobljena znanka je ravno takrat vstopila v dnevno in s seboj prinesla sveže perilo in oblačila ter mu jasno dala vedeti, da je čas, da se umije. Matej je ponudbo sprejel, saj je tekočo vodo močno pogrešal. Zanimivo mu je bilo, kako se s starko razumeta brez odvečnih besed. Kot bi bila dolgoletna prijateljca. V kopalnici se je že naveličal čudenja nad lepotami prostorov in izbranimi kosi pohištva ter dodatkov, ki so stanovanju dajale zgodbno in mu vdihnile osebnost. Ob dotiku tople vode z njegovo premrazeno kožo, se je za trenutek zdrznil in kot majhen kužek stresel svoje telo. Zdrgnil se je do čistega, in ko je že končal ter hotel izstopiti, so ga preplavili spomini prejšnje noči. S prijateljico, s katero sta že dolgo sostanovalca na ulici in si delita mestne skrite in najbolj temne kotičke, sta pozno zvečer odhajala proti stolpnici, v kateri bi to noč prespala v kletnih prostorih, ko je le nekaj minut pred ciljem prijateljici postalo slabo in zadnji koraki so bili nesigurni ter nerodni. Najprej je pomislil, da je ves popiti alkohol prispel v kri in možgane, vendar je prijateljico že dolgo poznal in je hitro dojel, da se kljub vsemu nenavadno obnaša. Še preden je karkoli pomislil ali rekel, je prijateljica z vso silo treščila ob tla s celotnim telesom. Ko je bil Matej majhen dečko, je včasih na ta način skakal »na ploho« v bližnji reki, toda nista bila otroka in padec ni bil skok v vodo zaradi osvežitve. Trd

beton je na glavi prijateljice povzročil veliko rano, iz katere je po nekaj trenutkih pričela teči kri. Prestrašen in zmeden Matej ni vedel, kaj naj. »Pomoč! Na pomoč!« je instinktivno zavrelo iz njegovega grla. Drl se je na ves glas in obenem poskušal prijateljico priklicati k zavesti. Nihče ni pomagal, nihče se ni ustavil. Potem se je spomnil, da ima negibna prijateljica v torbi mobilni telefon. Poklical je. Oglasila se je ženska: »Klicni center, kako vam lahko pomagam?« Ko ji je Matej razložil, v kakšni situaciji sta se znašla s svojo prijateljico, s katero sta že leta brezdomca, ga je njena nenadna hladnost v glasu in popolna odsotnost prijaznosti, tako prizadela, da so mu po licu stekle solze. »Samo pridite in ji pomagajte, prosim,« je še izustil in se posvetil poskusu oživljanja. Ni bil najbolj vešč početja, pa vendar je nekako vedel, da je najbolje, da prijateljico obrne na bok, ji glavo potisne vznak in jo poskuša priklicati. Minute so minevale in zdele so se neverjetno dolge. Ko je že skoraj obupal, je v daljavi zaslišal zvok sirene. Oddahnil si je, saj je vedel, da je pomoč blizu. V nekaj meglenih trenutkih so reševalci poskrbeli za prijateljico in jo prav tako v nekaj trenutkih odpeljali. Matej je ostal sam. Ni vedel kaj in ni vedel kam. Spati ne bi mogel, zato je bilo nesmiselno, da bi nadaljeval prvotno načrtano pot. Sedel je na zid in iz torbe vzel še zadnjo steklenico vina. Skoraj na dušek je izpil polovico. V njem se je nabirala tista znana bolečina, ko ostaneš sam. Velikokrat je že izkusil izgubo. Takšno in drugačno. Blodil je po mestu in vmes je začel padati dež. Ni ga motil. Ni ga opazil. Žalost je preveč bolela. Iz razmišljanja ga iztrga trkanje. Zdrnil se je in šele takrat je opazil, da sedi pod tušem, iz katerega je tekla vedno bolj mlačna voda. »Tako,« je odgovoril trkanju in se na hitro posušil ter oblekel. Ko je prišel iz kopalnice, je v dnevni zagledal Marijo, ki ga je čakala s šalico vročega čaja. Udobno se je namestil na kavč in prisluhnil. »Moja psička ima težave s prebavo, zato jo moram večkrat peljati na sprehod. Sinoči sem te opazovala, kako zavzeto si pomagal sočloveku v težavah ..., in ko sem te prejle srečala tako premočenega in osamljenega, si nisem mogla kaj, da ti ne bi poskušala vsaj malce olajšati in polepšati dneva.« Matej je bil presenečen in ni mogel skriti ganjenosti. Še danes se občasno zahvali Mariji. Njegovi obiski so postali njun ritual.

Vaša Biba in Matej K.

»SAMO PRIDITE IN JI POMAGAJTE, PROSIM,« JE ŠE IZUSTIL IN SE POSVETIL POSKUSU OŽIVLJANJA.

foto: Boštjan Cvetič

Gogijeva kolumna:

JULIJSKO PAMETOVANJE O BOGU

024
KRALJI
ULICE

Pametni pišejo! Norci tudi, le da jih je težje razumet. Sebe uvrščam med oboje. Zlata sredina, bi lahko rekli, saj nisem ne pameten in ne nor. V prvi vrsti sem in vedno bom proti temu, da bi me na bilo kakšen način zapirali oziroma mi omejevali svobodno življenje! Ajnfoh, ljubim svobodo in vedno jo bom!

Družinska idila ni po mojem okusu, saj je popoprana z obveznostmi in vsekakor tudi s problemi. Slednjih imam že dovolj, ko debatiram sam s sabo. No, vsaj z enim pametnim se pogovarjam. Kakorkoli že, mrzim omejitve, zato sem že vse svoje življenje v globoki vojni s pravili, ki po moji skromni logiki nimajo popolnoma nobene osnove. Ta pravila, ki jih zavestno kršim, so izumili ljudje in nikakor ne bog! Bog je dal življenje in vzel ga bode tudi – in verjemite, da se nima časa se ukvarjat z vsako osebo posebej. Tako vsemogočen pa tudi ni! On ima svoj čas in proti njegovemu času ne more nihče od nas nič. No, tako vsaj jaz mislim in vi, dragi moji, lahko pritrdite ali ne tejele moji tezi. Imam tudi mišljenje, da se mnogi preveč ukvarjajo z njim, saj se on z nami ne ukvarja kaj preveč. Razlika je le, da On ve, mi pa ne!

Eno izmed zim sem dneve preživel v naši univerzitetni knjižnici. Prebral sem ogromno knjig. No, med drugimi tudi knjigo o obstoju boga. Takrat sem pač po svojih zmogljivostih ugotovil, da ljudje pojma nimajo, ali je ali pa ga ni. Med drugim sem tudi ugotovil, da v samem bistvu ljudi ne zanima, ali On v resnici obstaja, zanima jih le, če večno življenje sploh je. Naj vas potolažim – ni ga! Življenje po življenju ne obstaja, obstaja le življenje po smrti. In Jehovova vera, ki govori o ponovnem rojstvu, je za moje pojme totalno zgrešena. Osebo se več ne ukvarjam z raziskovanjem o obstoju nekoga ali nečesa, kar je nevidno. Pristaš sem le tega, da nekaj vsekakor je, ampak življenje na tem planetu je vsekakor prekratko, da bi si ga uničil z nepomembnimi vprašanji. Pristaš sem tudi tega, da ko se predaš, takrat umreš, mislim, umreš naravne smrti, saj ostale smrti ustvari človek. No, to je vsekakor samo moje mišljenje, ki ga ne vsiljujem

nikomur, je pa vredno razmisleka, kajneda?

Vsak je svoje sreče kovač, pa ne nosu tiščat tja, kjer mu ni mesto! Nikakor ne omejevat življenja drugih ljudi, kajti s tem omejuješ in zapiraš sebe, saj se ti vsaka stvar prej ko slej povrne. Pravijo, da ima bog dolgo šibo. Šibo ima res, vendar položena je vsakemu posebej že v zibko. Ajnfoh je treba to dejstvo sprejet in brez hudobije mirno preživet bivanje na tem lepem planetu. Bog ne uničuje, bog ustvarja in le mi smo uničevalci njegovih zamisli. Po moje ni kaj preveč navdušen nad svojim izdelkom, človek imenovanim! Če bi bil na njegovem mestu, ne bi bil posebej zadovoljen z dejstvom, da me hoče uničiti lasten izdelek – prej bi jaz uničil njega. Zadovoljstvo boga ni v trpljenju in v pravilih, ki jih ni postavil on, temveč falš bog, imenovan uničevalec pod krinko pravičnega. Zemlje nikakor ne bo uničil človek, saj bo bog prej uničil človeka.

Med vsemi knjigami sem med vrsticami predelal tudi knjigo velikega gospoda Nostradamusa in verjemite, ni mi povedal nič novega. Jaz mu pravim »božji sel«. Živel je zato, da je povedal, kar v sebi že dolgo vemo – bog nas bo kaznoval, saj ga vsi kaznujemo za življenje, ki nam ga je velikodušno dal.

Ukvarjal sem se tudi s knjigami, ki opisujejo čarovništvo. Lari fari na kubik. IQ zamrznjen na totalno celi fronti, saj sem par lažnivih nasvetov preizkusil in rezultat tega preizkušanja je bil vse prej kot zadovoljiv. Ugotovil sem, da je vera v nekaj nevidnega zelo samouničevalna. Svetujem vam, da ne poizkušate niti enega od trikov, zato ker s takim dejanjem izzivate samo usodo, ki je močnejša od smrti same. Če mi ne verjamete, pač probajte, vendar boste za posledice krivi popolnoma sami. Verjamem v boga in ga že nekaj časa več ne krivim za svoj obstoj. Če krivim koga, so to ljudje, ki mi mečejo laži dobesedno v obraz. Tudi sam včasih lažem, a lažem tistemu, ki me je nalagal. Bedasto, ampak popolnoma resnično. Temu pač rečem ajnfoh tako: ne me fopat, ker te jaz lahko nafopam tro duplo. Če nafopaš računalnik, izobesi belo zastavo,

vendar je računalnik ustvaril Zemljan in nikakor ne vsemogočni stvarnik, ki, vsaj mislim, je ustvaril človeka. Torej, kdo je po vašem mnenju močnejši? Je to mogoče računalnik? Je to mogoče blesavi človek, ki misli, da je gospodar tegale planeta? Ne in še dodatno ne, saj ima vesolje več planetov, mar ne?

Božji sel, Nostradamusa mislim, je lepo povedal, kaj nam sledi, jaz ga bom skrajšal in vam pojasnil njegovo mnenje v par besedah. Ubijte mene, saj boste s tem dejanjem ubili sebe! Ajnfoh politika, vsaj z moje bedne strani. Ja, jebeš ga, frajer je trofil pravi »jackpot« – v smislu življenja! Ta ded je bil moj kolega že v petnajstem stoletju in ni zastoj prebival na tem planetu. Vsekakor mislim, da niti eno živo bitje ni zastoj ustvarjeno in niti eno ne umre zastoj. Življenje je trpljenje in trpljenje si ustvarimo popolnoma sami. Če si ga ne glih sami, ti ga servirajo drugi »sovaščani«, ker so ti ajnfoh »fauštni«, da živiš življenje, ki je samo tvoje! Sam temu pravim tako: kar je skuhan, se pač pojesti mora, in to ne glede na to, kakšnega okusa je jed. Včasih je grenko in včasih je dobro, nikoli pa ni odlično.

Na začetku sem vam že napisal, da sem »zlata sredina«, pa ne mislim bleščeče kovine. Ponosen sem že na to dejstvo, da sem popularen osebek na nivoju nebogatašev. Pristaš sem tudi tega, da se z denarjem ne da kupiti vsega. Jaz sem nepodkupljiv, a verjemite mi, da sem potreboval zelo veliko truda, da sem to spoznal. Sem res spoznal ali se samo pretvarjam? Kdo ve? Nagradno vprašanje sledi seveda vam, dragi moji, in ker ga tako in tako ne boste rešili, vam bom malce pomagal. Sem to, kar pač sem, in tudi vi ste to, kar ste, če ste.

Za svoje življenje sprejemam odločitve popolnoma sam, ne glede na nasvete drugih sokrajanov, saj ponavadi nimajo prav. Bog sem zase in ne za druge! Velika hvala vam za podporo pa pomagajmo eden drugemu. Ne škodi zdravju in še počutiš se bolje. Zahrbtosti pa nikakor ne maram. Baj-baj do naslednjč.

Goran Šrok - Gogi

foto: Matilda M. Dobro

BOG JE DAL ŽIVLJENJE IN VZEL GA BODE TUDI – VERJEMITE, DA SE NIMA ČASA SE UKVARJAT Z VSAKO OSEBO POSEBEJ.

ENIGME IZ STIGME

Enigme, ja ... Te se v vsakodnevnem življenju stalno dogajajo, v Stigmi pa najbrž še toliko bolj. »Ma mona, kij sm narobe napravu, da sm spet dubu več ki 200 evrov za plačat ...,« je bilo kar naenkrat slišati od vrat iz ust našega stalnega obiskovalca. Hja, kaj storiti? Kot prvo: policaj ima vedno prav ne glede na to, da se moti na celi črti in imaš ti poln nahrbtnik argumentov in celo četo prič v svojo korist. Madona, on je le zakon, da ne bi slučajno kdo tega pozabil! In – ljudje smo enaki po črki zakona, vsi vemo pa to, kdo je človek in kdo je mona! O tem v tej situaciji sploh ni dvoma. Kdo je kdo, pa presodite sami! Ok, in kaj sedaj storiti, je naslednje vprašanje. Predlogi so padali; od popolnoma zgrešenih do malce faljenih, le tistega, pravega z velikim P, ni in ni bilo. Nesrečni dobitnik te sporne položnice je bil vedno bolj glasen in jezen, vsak predlog se mu je zdel nesprejemljiv in ... on da ne bo že nič plačal, ne, on že ne! Saj je lepo, da se človek drži svojih stališč in od njih ne odstopa, vendar ... Boj z državo – če nimaš ravno cele čete odvetnikov za sabo, ki si jih tudi sposoben plačati in plačevati v nedogled – je bolj podoben boju z mlinom na veter in ničemur drugemu. Ker sem že sama tudi nekaj svojih plačilnih nalogov spremenila v »javna dela«, sem to predlagala tudi tej grešni duši, kar pa je odločno zavrnila. »Dio porko, ma kej bom delow, zakaj, saj sploh ne vem, kaj sm nardu?« »Saj ravno zato, mogoče si naredil še večje sranje in si po čudežu nabasal na kakšnega razumevajočega policaja, ki ti je dal samo kazen, ne da bi te zaprl do streznitve!« No, na to možnost do sedaj še ni pomislil in za trenutek se je poglobil sam vase, napel možgane do skrajne meje – pa spet en velik nič! Sto hudičev! Pa kam izgine ta presneti spomin? Resda je glava – kot skladišče informacij – na

telesu najmanjša, pa vendar ... Zakaj vedno, ampak čisto vedno, izpuhti ven ravno tisto, kar je za nekaj pomembno, v neznano, ostale oslarije, ki pa ne koristijo nikomur, pa ostajajo notri v nedogled?! To vprašanje me muči že nekaj časa, ampak odgovora najbrž ne bom dobila kaj kmalu, predvsem pa ne zdaj. In zakaj je fant po konfliktu prišel ravno v Stigmo? Iz čisto preprostega razloga – tu se vsi potrudijo pomagati, rešiti težave, svetovati, tu je – v Stigmi namreč – vsaj zame nekakšna oaza miru, kraj, kjer te sprejmejo ne glede na to, ali si simpatičen vsem ali nikomur, imaš težave ali ne, hočeš mir pred vsem svetom, iščeš sorodno dušo za pogovor – vse je tu, skoncentrirano na 30 kvadratnih metrih. Nočem zveneti kot reklama – ste pa prav vsi vabljeni, da nas pridete pogledat in se prepričat, da to le ni noben reklamni blok ali kaj podobnega, in prepričana sem, da vam ne bo žal. A če se zadevate, je pa že skoraj nujno, da ste tu vsake toliko, saj če ne kupujete v lekarni čistega pribora, ga tukaj brez vprašanj in zastonj dobite, kolikor ga potrebujete. Kaj bi dali za to pred tridesetimi leti, medtem ko smo se skrivali za vogali lekarn in prosjačili mimoidoče, če kupijo pribor za nas! Ufff, groza, narkomani, golazen ... To je bil najpogostejši odziv na našo milo prošnjo! Potem so se pa razne službe spraševale, odkod toliko hepatitisa C. Naj bodo srečni, da se zaradi posojanja igel ni v vsej svoji strahoti prenašal aids! Ergo, samo Stigma je tista, ki ji marsikdo lahko reče hvala za zdravje in še marsikaj! Kar se pa tiče še ostalih enigem – pa naslednjič; verjemite, teh je toliko, da bi lahko napisala knjigo, ne le eno stran!

Pa lep pozdrav!
Damjana

SREČA NE IZBIRA

Par, Peter in Atina sta se v smislu »nič naju ne košta« prijavila na nagradno igro. Šlo je za radijski kviz, kjer sodelujeta naključno izbrana nasprotnika preko telefona. Nagrada pa – dve vstopnici za koncert Rolling stones. Ko sta nekega lepega dne vedrila, je Petru zazvonil telefon. Klicali so in mu razložili pravila kviza. To! Imel je pol-pol možnosti, da Atino pelje na zelo zaželen koncert. Peter je potem moral počakati, da mu priključijo nasprotnika, in glej ga zlomka, Atina dobi klic.

Ostalo je zgodovina. Ne povem, kdo je zmagal, glavno, da sta videla legende.

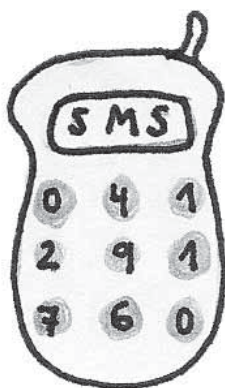
Tomislav Gruden - GTS

foto: Tomislav Gruden - GTS

026
KRALJI
ULICE

SMS-KOMENTARNICA: 041 291 760

8. 6. >> Vse najboljše,
Kralji! Že štiri svečke ste
upihnili, štejem z vami že
od leta 2005!
Julčy

16. 6. >> Pred dnevi
sem se prvič opogumil
ter kupil vaš časopis.
Resnično sem presenečen.
Pozitivno, se razume!
Lep pozdrav, Joško

23. 6. >> Kar tako
en poleten pozdrav
vsem prodajalcem in
prodajalkam! Držite se!
Z.

DRAGE BRALKE IN BRALCI, KER VEMO, DA VČASIH KAKŠNO MNENJE ZBEŽI Z OBZORJA, ŠE PREDEN PRIDEMO DO SVINČNIKA IN PAPIRJA OZIROMA STOLA PRED EKRANOM V VIRTUALNI SVET, IN KER JE MOBILNI TELEFON VEČINOMA NAŠ TESNEJŠI SODELAVEC, SMO ODPRILI SMS-KOMENTARNICO. V NJEJ OBJAVLJAMO VAŠE POHVALE, PRIPOMBE, PREDLOGE IN VTISE. V OBLIKI SMS-SPOROČIL JIH OB VSAKRŠNI URI LAHKO POŠLJETE NA TELEFONSKO ŠTEVILKO 041 291 760. VABLJENI K SODELOVANJU!

Knjigo Meseno spoznanje avtorja Franja Frančiča lahko sedaj naročite tudi po pošti! Na naslov "Društvo Kralji ulice, Poljanska 14, 1000 Ljubljana" nam pošljite naročilnico s spodnjimi podatki, mi pa vam bomo poslali knjigo, ki jo plačate po povzetju. Cena posameznega izvoda je 6 evrov, potni stroški in stroški pakiranja so zajeti v ceno.

NAROČILNICA

Ime in priimek:
Naslov in poštna številka:
Telefonska številka:
Število izvodov knjig, ki jih nepreklicno naročate:
Vaš podpis:

Knjigo lahko naročite tudi tako, da zgornje podatke pošljete na naš e-naslov: kraljiulice@gmail.com.

PRED 100 LETI

V seriji prispevkov rubrike »Pred 100 leti« objavljamo različne časopisne prispevke na teme brezdomstva, beračenja, revščine, socialnega varstva, stanovanjske problematike. Ti prispevki so ponatisnjeni iz starih slovenskih časopisov, predvsem iz Slovenskega naroda in Slovenca, pa tudi iz Jutra, Večera in drugih manj znanih časopisov.

Bogata beračica. V stanovanju revne beračice Kate Bojanovičeve je uvedla policija v Dubrovniku zaradi neke ovadbe hišno preiskavo. Našli so pod njeno posteljo v starih, smrdljivih cunjah 20.000 kron denarja. Beračica trdi, da si je ta denar prištedila tekom večletnega prosjačenja.

Slovenski narod, 1. 7. 1912.

027
KRALJI
ULICE

PISMA BRALCEV

DRAGI KRALJI, DRAGI ZNANCI Z ULICE,

sem Ljubljankanka, ki vas spremlja že od prvih števil, čeprav priznam, da vsake ne kupim in skoraj nobene ne kupim več kot dvakrat in da sem včasih tudi nestrpna, če se mi kdo od vas zdi vsiljiv, in da včasih tudi ne pogledam prodajalca v oči, ko grem mimo in nočem, da me moti, ko skušam držati misli na vajetih v ritmu koraka.

Zgodilo pa se mi je nekaj izjemnega, zaradi česar vam pišem s hvaležnostjo. Neke nedelje sem bila nemirna, pa sem se skušala pomiriti s pospravljanjem. Moja stara torba, pomečkana, zlizana, že rahlo natrgana, se mi je nenadoma oglasila in rekla: vrzi me, dovolj sem ti služila. Bili sva skupaj vsaj deset let. No, pa sem jo uslišala in jo vrgla v smeti. V omari imam še ducat drugih starih torb. Ne maram več črne, nosila bom svetlo modre in vijoličaste!

Potem sem šla olajšana na Rožnik, globoko sem dihala in skoraj začutila pomlad, to prelepo prebujenje v sebi, nov začetek. Lotila sem se pisanja, prebrala sem nekaj strani, šla celo v kino s prijateljico Manco Košir, za katero vem,

da je tudi vaša prijateljica. Imela sem čudovito nedeljo! Okrog polnoči pa sem planila pokonci. Nenadoma me je prešinilo, da so bili v torbi vsi dokumenti. V pižami sem šla brskati po smeteh. Moje torbe ni bilo več. V ponedeljek sem uredila nove dokumente, bančne kartice, vozniško dovoljenje, vzelo mi je ves dan in tudi stalo me je kar precej. Sem pač plačevala raztresenost. In ves dan me je bilo strah. Nekdo zdaj ve, kje stanujem, ima mojo fotografijo, nekdo me čaka nekje, nekdo me bo izsiljeval. Zvečer sem prišla domov pozno. Pozvonilo je. Pri meni ljudje ne zvonijo, moji prijatelji ne prihajajo nenapovedani. Kdo bi lahko bil? Moj »izsiljevalec«? S strahom sem vprašala: »Prosim?« Moški glas. Spreletel me je srh. »Imam vaše dokumente,« je rekel. Tresla sem se, a odgovorila dokaj mirno. »Ste me prišli izsiljevat? Dokumente sem vse preklicala.«

»Naj jih vržem, torej,« je vprašal. Globoko sem zadihala. Kaj naj rečem? V njegovem glasu pa ni bilo grožnje, lep, čist moški glas, kar nekam očetovski. »Pridem dol, sem rekla.« Odprla sem vrata in se bala, da je nebodigatreba že na stopnišču. Čakal je pred zaprtimi

težkimi dvoriščnimi vrati. Nisem jih odprla. Skozi špranjo mi je ponudil dokumente. Vzela sem jih, ne da bi se dotaknila njegove roke.

»Vidite, kako me je strah,« sem rekla. Mehko me je pogledal. »Upravičeno me je strah,« sem ponovila. Nič ni rekel. »Kdo pa ste vi,« sem vprašala. »Delam s klošarji, našli so dokumente v zaboju za smeti.«

Prelila me je hvaležnost, ki mi je vzela besede, zaprla grlo s solzami ganjenosti. Moški je mirno odšel, jaz pa sem šla čisto počasi v stanovanje in premišljevala: na ulicah so Kralji, ki morajo brskati po smeteh, da najdejo kaj uporabnega ali užitnega.

Nisem imela nič v žepu, me je prešinilo. Nisem ga povabila na čaj! Želela sem mu dati nekaj v zahvalo, a tudi takoj sprevidela, da ni denarja, ki bi poplačal poštenost in sočutje. Zato pošiljam samo hvaležne pozdrave. Še bom kupovala vaš časopis, samo dokumentov ne bom več metala v smeti, da vam ne bom delala sitnosti.

Srečno,
Ifigenija Simonović

BREZPLAČNE PRIREDITVE

Razstave

KAJ: Keramika v Magistratu,
odprtje razstave
KJE: Zgodovinski artij
Magistrata, Ljubljana
KDAJ: 1. 7. ob 19h (do 15. 8.)

KAJ: Odprti prostor, razstava
osmerice sodobnih slovenskih
kiparjev in slikarjev
KJE: Ljubljanski grad, dvorišče,
Ljubljana
KDAJ: do 6. 9.

KAJ: Fotografije iz družinskega
albuma, v spomin Božidarju
Dolencu
KJE: Ljubljanski grad, Galerija
S, Ljubljana
KDAJ: do 12. 7.

KAJ: Han Bennink: Tempo
Comodo
KJE: Cankarjev dom, Mala
galerija, Ljubljana
KDAJ: do 20. 7.

KAJ: Camera Obscura/
Avtoportret
KJE: Galerija Photon, Poljanska
1, Ljubljana
KDAJ: do 10. 7.

**Prireditelji, vabljeni
k objavljanju svojih
brezplačnih prireditev!**
Pišite nam na e-naslov:
kraljiulice@gmail.com.

Glasba

KAJ: Otvoritev julijskega
letnega vrta: Etno bizarnica
KJE: Metelkova mesto, Gala
Hala, Ljubljana
KDAJ: 1. 7. ob 20h

KAJ: The Shantis
KJE: Metelkova mesto, Gala
Hala, Ljubljana
KDAJ: 2. 7. ob 20h

KAJ: Zeleno sonce št. 22, piknik
KJE: Metelkova mesto, Gala
Hala, Ljubljana
KDAJ: 3. 7. ob 18.30

KAJ: N' Tokov cyber disko
KJE: Metelkova mesto, Gala
Hala, Ljubljana
KDAJ: 4. 7. ob 20h

KAJ: Dub lab: Selyak in Betty
La Fette
KJE: Metelkova mesto, Gala
hala, Ljubljana
KDAJ: 6. 7. ob 20h

KAJ: Na svoji zemlji, večer
izključno slovenske glasbe, DJ
Jizah
KJE: Metelkova mesto, Gala
Hala, Ljubljana
KDAJ: 7. 7. ob 20h

KAJ: Japonska, Harajuku night
KJE: Metelkova mesto, Gala
Hala, Ljubljana
KDAJ: 8. 7. ob 20h

KAJ: New Wave Syria in Fatal
Error crew
KJE: Metelkova mesto, Gala
Hala, Ljubljana
KDAJ: 9. 7. ob 20h

KAJ: Kraški solisti
KJE: Metelkova mesto, Gala
Hala, Ljubljana
KDAJ: 16. 7. ob 20h

KAJ: RŠ Rešetka, še vedno
praznovanje 40-letnice Radia
Študent
KJE: Metelkova mesto, Gala
Hala, Ljubljana
KDAJ: 24. 7. ob 20h

Za najmlajše

KAJ: Počitniške delavnice v
kreativni šoli
KJE: Atelje 2050, Breg 12,
Ljubljana
KDAJ: do 17. 7. ob 9h

Razno

KAJ: Gostija Poljane v sklopu
festivala Ane Desetnice, tudi
program Kraljev ulice
KJE: Parkirišče Duhovnega
središča svetega Jožefa,
Poljane, Ljubljana
KDAJ: 5. 7. od 10h do večera

KAJ: Odprtje trgovine
reciklažnih svetil Reci: luč!
KJE: Galerija Vžigalica,
Trg francoske revolucije 7,
Ljubljana
KDAJ: do 18. 7.

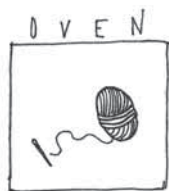
KAJ: Izdelava unikatnega
kolesa v enem dnevu
KJE: Metelkova mesto, Gala
Hala, Ljubljana
KDAJ: 21. 7. ob 20h

KAJ: 18. Trnfest
KJE: KUD France Prešeren,
Karunova 14, Ljubljana
KDAJ: od 28. 7. do 31. 8.

KAJ: Dan Kraljev ulice
KJE: KUD France Prešeren, Karunova 14, Ljubljana
KDAJ: 31. 7.
- ob 10h - Ogleđ društva in nogomet z brezdomci (zbor na
Prešernovem trgu)
- ob 20.30 - Gledališka predstava Kraljev ulice (KUD)
- ob 22.30 - Kraljevski kitarški utrinki (KUD-ova dvořana)

ULIČNI HOROSKOP

Gregor B. Hann,
ilustracije Damjan Majkić

Še nikoli niste bili
samozavestni, tako
kot ste sedaj, zato
obdržite to stanje,
saj se kaj hitro lahko
zgodí, da vam kdo
poruši to odlično
idilo. Obiskala vas bo
ljubljena oseba.

Za vas biko zvezde
kažejo, da se
morate nekoliko
bolj posvetiti vašim
boljšim polovicam,
saj se lahko zgodi,
da bodo odšle z
nekom, ki je rojen v
znamenju leva.

Zvezde na nebu
vam kažejo svetlo
prihodnost, čeprav
se veliko govori
o recesiji. Na
finančnem področju
se vam obeta kar
nekaj denarja.
Pazljivo ravnajte z
njim.

Obeta se vam
srečanje z neko
osebo, in sicer na
morju. Nepozaben
rezultat tega srečanja
bo viden čez devet
mesecev. Dobili boste
deklico.

Glede na vaše
obnašanje vam
priporočam, da se
poboljšate, in sicer
predvsem do bližnje
okolice, saj se utegne
zgoditi, da vas ne
bo več sprejemala
takšnega, kot ste.
Spoštujte ljubljeno
osebo in jo ubogajte!

Ne glede na to,
kakšni ste po
značaju, boste med
bližnjimi doživeli
pravo renesanso –
predvsem v ljubezni
ter na denarnem
področju. Pazite na
svoje zdravje, saj
ga niste zadeli na
loteriji.

OGLASNA DESKA

Najamem garažo, po možnosti z elektriko in v okolici Fužin. Kličite prosim na: 059 022 503. Ceglaz

V društvu Kralji ulice sprejemamo tudi hrano za naše brezdomne pse. Bo zelo zelo dobrodošla! Hvala!

Iščem sponzorja za izdajo knjige.
Telefon: 051 881 090,
Gogi

Iščem enoposteljno sobo. Stara sem 45 let. Prosim pokličite me na telefon: 051 218 457. Hvala! Vesna

Prosim, če mi lahko podarite rabljen računalnik, ki ga potrebujem za delo, ter tudi rabljen telefon z mojim doplačilom. Pero, 070 293 696

Ančka je 2 leti stara dama, ki se rada igra, sprehaja, teka in crklja. Ima prijazne rjave oči, volčji obrazec in nekaj belih pramenov okrog repka. Trenutno biva v Zavetišču Gmajnice, kamor je bila pripeljana še kot mladič s svojimi bratci, ki pa so vsi že davno posvojeni. Ona ostaja v Zavetišču Gmajnice verjetno zaradi rahlo izpahnenih kolkov, ki pa je trenutno ne motijo. Zanj se išče odgovorne lastnike, ki jih ta njena mala pomanjkljivost ne bo preveč vznemirjala. Primerna za pasje začetnike, aktivne posvojitelje. Resnično si želi človeka, ki bo samo njen, in povrnila mu bo s svojo pasjo vdanostjo ... Ponoči sanja o hiši z vrtom in dolgih sprehodih ... Skupaj ji lahko pomagamo. Telefonska številka: 041 446 085

Zahvaljujemo se šefu, kuharju ter ostalemu osebju picerije Pinki na Poljanski za donacijo pic, ki jih v podporo nogometnemu duhu vsako nedeljo po tekmi dobiva naša nogometna ekipa.
Športna sekcija Kralji ulice

Ponovno se zahvaljujemo Kavarini Zvezda ter Hotelu Slon, še posebej Urši Šefman Sojer, za donacijo tort, ki nam že dve leti vsako jutro polepšajo in posladkajo življenje.
Kralji ulice

Do 0,5 odstotka dohodnine, ki vam jo odmeri država za preteklo leto, lahko namesto državi odstopite društvu Kralji ulice. To storite z obrazcem Zahteva za namenitev dela dohodnine za donacije (MF-DURS obr. dohzip št. 3), ki ga s svojimi podatki (ime, priimek, naslov, davčna številka in pristojni davčni urad) pošljete na DURS. Nanj napišete, da bi del dohodnine radi namenili Društvu Kralji ulice – pri tem dodate še našo davčno številko, ki je 23956046, ter določite odstotek dohodnine, ki ga želite nameniti Kraljem ulice (do 0,5 odstotka). Hvala!

DVD-TROJČEK V ULIČNI PRODAJI!

Bralke in bralce obveščamo, da je DVD-trojček, ki vsebuje tri kratke filme: Rent a Žicar, Marko in Promo film Kralji ulice, že v ulični prodaji. Povprašajte zanj pri svojem uličnem prodajalcu ali prodajalki! Cena DVD-ja je 3 evre, polovica tega zneska pripada osebi, ki ga prodaja.

Društvo Kralji ulice potrebuje za svoj dnevni center navadne lesene ali kovinske stole brez podloženega sedala. Hvala vsem, ki nam boste olajšali sedenje! Uredništvo in dnevni center, 059 022 503

V ulični prodaji je tudi knjiga Meseno spoznanje: erotične zgodbe avtorja Franja Franciča. Vabljeni, da jo kupite pri svojem uličnem prodajalcu. Cena je 4 evr, polovico dobi prodajalec.

PODARI PLOČEVINKO

V našem dnevnem centru na Poljanski 14 zbiramo aluminijaste pločevinke, zato vse bralke in bralce vabimo, da nam jih prinesete in na tak način prispevate k čistejšemu okolju, namesto da jih mečete v smeti. Projekt Podari pločevinko poleg tega, da ekološko osvešča, tudi z zbranimi sredstvi podpira različne organizacije, med drugim tudi Kralje ulice.

TEHTNICA

Ljudje rojeni v tem znamenju, predvsem v prvi dekadi, ste obremenjeni z mnogimi nevšečnostmi, vendar se bodo vsi ti problemi in težave rešili, ko se boste z ljubljeno osebo srečali in pogovorili.

ŠKORPIJON

Zvezde na nebu vam kažejo neke probleme v zakonu, vendar to se bo rešilo in hkrati boste imeli še resnično, toda neverjetno srečo na loteriji. Pazite na sebe in na svojo boljšo polovico!

STRELEC

Ko ste ves čas mislili na svoje napake, ste našli srečo v stari ljubezni. Ta nekdanja in nepozabna ljubezen si še kar naprej želi, da pridete k njej. Ali boste napravili ta korak?

KOZOROG

Kot vedno ste že po naravi trmast, le zakaj vztrajate na tej trmasti poti, ki vam ne kaže poti v lepo bodočnost? Mar si ne želite lepše prihodnosti? Pobljšate se!

VODNAR

Za vas, ki ste rojeni v znamenju vodnarja, predvsem v prvi dekadi, velja pravilo, da ste zelo trmast, ampak tudi previdni. Zgodilo se bo, da boste v bližnji prihodnosti doživeli lepo nepozabno presenečenje. V ljubezni!

RIBI

Glede na vašo radovednost še premalo veste o sebi. Morate se poboljšati. Saj ste takšni kot prikazen, ki se prikaže ob nepravem času. Dekle oziroma fant si vas močno želi ob sebi!

MAGIČNI LIK

Gregor B. Hann

Vodoravno in navpično:

- (1) kraj pri Vrhniku,
- (2) muslimansko moško ime,
- (3) glavno mesto Litve,
- (4) staro ime za žico.

	1	2	3	4
1				
2				
3				
4				

RAZVEDRILLO

030
KRALJI
ULICE

POGREB

Dva brezdomca se srečata v parku na neki klopici in se začneta pogovarjati. Nenadoma se eden začne praskati po laseh. Drugi ga vpraša: »Ali imaš morda uši?«
Ta pa mu odvrne: »Imel sem eno samo uš, ki je umrla, a so druge prišle za pogrebom.«

Gregor B. Hann

AFORIZMA

Najboljši od vseh možnih sistemov tudi razpade na najboljšega od vseh možnih načinov.

Jure Kunaver

Z vsemi imam potrpljenje, samo bog ga nima z menoj.

Josip Kalašnikov

RITNICA

Ena ritnica po operaciji – kjé je tadruga?

Kobrowsky

DINOZAVRI

Smrkavec je pozabil v kuhinji na mizi tableto LSD-ja. Odbrzal je nazaj v kuhinjo, vendar ga je že pri vratih prestregla stara mati, rekoč:
»Jurček, nikar ne hodi v kuhinjo, ker je notri vse polno dinozavrov!«

Zmajček

SLUŽBA

»Opozoriti vas moram, da pri nas delamo osem ur,« pravi šef kandidatki za službo.
»Ali na teden?« vpraša nazaj.

Zmajček

			9		2		4	
	1							9
4	9	7	8			3		
7				9			5	
		3	1		6	4		
	4			8				1
		5			8	9	6	4
3							1	
	6		5		4			

POZOR – NAGRADNA IGRA

Pravilno izpolnjen magični lik ali sudoku pošljite na naslov Društvo Kralji ulice, Poljanska 14, 1000 Ljubljana – in se potegujte za zabavne nagrade: knjigo Franja Frančiča Meseno spoznanje, stripovski zvezek Stripnik II, zgoščenko »Odpeti pesniki« – izbirate lahko med pesmimi Daneta Zajca in Srečka Kosovela – ali zgoščenko Svetlane Makarovič »Kako postaneš glavni« v izvedbi Janje Mazelj ali DVD-trojček.

Eriki Lipičnik iz Maribora, nagrajenki prejšnje pravilno rešene križanke, iskreno čestitamo!

KAJ VSE RABIM?

ENO ČEBULO, PA EN ČESEN...

... PA PARADIŽNIK...

FUL SI LAČEN, PA
NIMAM ČIST NČ DEJARJA
PA ŠE NEDELJA JE?!!!!

HOT? AHA!

... BOM NAŽICAL!...

KOMU NAG POZOVIM?
AHA, JEMU!

KDO JE?

OTPROSTITUTE A IMASTE ENO ČEBULO
PA ČESEN IN PARADIŽNIK
KER SEM FUL LAČEN!

BOM POSLEDAL
IN TI VRGEL ČEZ
BALKON!

OKEJ!

JUHU, VSE BOM DOBIL,
MAKARONE PA IMAM....

VUAAA UUU, VSE MI JE
DAL... HE, HE, HE

TUP

... BOM ŠE ENKRAT POZOVIL,
ČE SI LAHKO TO ZDAJ
SKUPAM PRINJEMU!?

END

JOŽE

☼ 1956 – † 2009

